

POZNAN
CZWARTEK
21
LISTOPADA
1968

Wydanie AB
Nr 277 (7703)
Rok wyd. XXIV
Cena 50 gr

V Zjazd spełnił oczekiwania partii i narodu

Spotkanie Jana Szydłaka z aktywnym partyjnym Wielkopolski

W siedzibie KW PZPR odbyło się wczoraj spotkanie zastępcy członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR, I sekretarza KW Jana Szydłaka z sekretarzami komitetów powiatowych i dzielnicowych oraz innymi przedstawicielami czołowego aktywu partyjnego Wielkopolski. Celem spotkania było poinformowanie o ogólnych problemach związanych z pracą Zjazdu oraz o kierunkach pracy po Zjeździe.

Z obszernym przemówieniem na te tematy wystąpił Jan Szydłak. Znaczenie V Zjazdu partii — stwierdził mówca — polegało na tym, że partia oraz wszyscy ludzie pracy oczekiwali na wyciągnięcie wniosków z wydarzeń przedzjazdowych i to nie tylko wniosków personalnych. Chodziło o doskonalenie naszej pracy, o usunięcie tego, co stoi w sprzeczności z naszymi ideałami. Oczekiwano umocnienia kierowniczej roli partii i umocnienia więzi partii z klasą robotniczą, z wszystkimi ludźmi pracy. Partia i cały świat pracy wiązali ze Zjazdem wszystkie swoje aspiracje. Oczekiwano przeto zgodnej z odczuciem ludzi pracy oceny poprzedniego okresu oraz wytyczenia nowych perspektyw we wszystkich dziedzinach naszego życia. Wreszcie na pracach Zjazdu skoncentrowana była uwaga międzynarodowego ruchu robotniczego, który oczekiwał skutków tej ostrej walki ideologicznej, jaka miała miejsce w tym roku w naszym kraju. Zjazd spełnił te wszystkie oczekiwania, dał odpowiedź na wszystkie problemy naszego życia.

Jan Szydłak poświęcił następnie sporo uwagi sprawie umocnienia jedności partii jako jednemu z rezultatów Zjazdu. Jest to jedność rzeczywista, wyrosła w walce z reakcją, rewizjonizmem i syjonizmem. Przebieg dyskusji zjazdowej potwierdził jednomyślnie ocenę minionego okresu wzbogacając ją o nowe elementy. Zjazd udowodnił nienotowany wzrost autorytetu partii w społeczeństwie. Chodzi teraz o to, by ta temperatura dyskusji, żywych konfrontacji postaw zyskała sobie powszechne obywatelstwo w każdej organizacji partyjnej. Jak lepiej, jak skuteczniej urzeczywistniać nasze cele — oto co winno być teraz przedmiotem dyskusji. Zjazd uznał usunięcie słabości frontu ideologicznego jako nacenne zadanie partii. Stąd szkolenie partyjne będzie musiało być rozwinięte.

Problemy proletariackiego

internacjonalizmu na rzecz umocnienia jedności ruchu robotniczego były kolejnym tematem wystąpienia Jana Szydłaka. Na Zjeździe potwierdzono naszą niewzruszoną wierność sojuszowi polsko — radzieckiemu, sojuszowi na dobre i złe. Wysłano na Zjeździe nowe cienniki naszego stanowiska w sprawie sytuacji w międzynarodowym ruchu robotniczym. Zjazd opowiedział się za otwartą dyskusją w międzynarodowym ruchu robotniczym i za szybkim zwolaniem światowej rady partii komunistycznych i robotniczych.

Szczególnie istotne było wysunięcie przez nas na Zjeździe problemu integracji gospodarczej krajów socjalistycznych jako niezmiennie ważnego problemu, któremu będziemy poświęcać coraz więcej uwagi i pracy. Istnieje nie tylko ekonomiczna, ale i polityczna konieczność większej więzi krajów RWPG.

Z kolei Jan Szydłak zajął się problemami gospodarczymi kraju. Ogólne kierunki dalszego rozwoju kraju przewidują: konieczność dalszej intensyfikacji gospodarczej na wszystkich odcinkach; konieczność dalszego usprawniania metod planowania i zarządzania; wzrost znaczenia nauki; rozbudowę eksportu i podniesienie jego opłacalności; likwidację nadmiernej dysproporcji między wzrostem produkcji a inwestycjami; przyspieszenie tempa wzrostu wydajności pracy. Najbliższe dwa lata winny nam zapewnić dobry start do nowej pięcioletki, która ma umocnić pozycję naszego państwa jako państwa przemysłowego.

Ostatnie części przemówienia Jana Szydłaka dotyczyły inwestycji w sprawy społeczne, i polityki kadrowej. V Zjazd — stwierdził mówca — ukształtował klimat, w którym tolerowanie ludzi złych albo po prostu nieudolnych na kierowniczych stanowiskach nie powinno się więcej zdarzać. Podstawą polityki kadrowej win-

na być obiektywna ocena ludzi, ich kwalifikacji i umiejętności w oparciu o kryteria ideowe i zawodowe.

Na koniec Jan Szydłak scharakteryzował udział delegacji poznańskiej w obradach Zjazdu. Był to udział bardzo aktywny i owocny. (ms)

J. Cyrankiewicz przyjął studentów — przodowników

W gmachu urzędu Rady Ministrów odbyło się spotkanie premiera Józefa Cyrankiewicza ze studentami — przodownikami nauki i aktywistami Zrzeszenia Studentów Polskich.

Na spotkanie przybyli: minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego — Henryk Jabłoński oraz zastępca kierownika Wydziału Nauki i Oświaty KC PZPR — Zenon Wróblewski. PAP

Life apeluje o zmianę polityki bliskowschodniej USA

Tygodnik „Life” w ostatnim numerze zamieścił artykuł redakcyjny, w którym wzywa Nixona do zrehabilitowania bliskowschodniej polityki USA wskazując, iż amerykańskie interesy w tym rejonie nie mogą być utożsamiane z „każdym awanturnictwem Izraela”.

Wśród zapalnych punktów na świecie — pisze „Life” — Bliski Wschód zajmuje wysokie miejsce, ponieważ może tam łatwo dojść do bezpośredniej konfrontacji między Stanami Zjednoczonymi a ZSRR. Pod tym względem jest on bardziej niebezpieczny niż Wietnam, na co wskazał zresztą Nixon w jednym ze swych wyborczych przemówień.

Wyrażając opinię, iż dotychczasowa polityka bliska wschodnia jest nie tyle prosyjonistyczna, ile „chwijna” tygodnik podkreśla: w większości krajów arabskich popularność i prestiż Stanów Zjednoczonych rzadko kiedy były tak niskie jak obecnie. Toteż godny uwagi był fakt, że Naser natychmiast pośpieszył z gratulacjami dla Nixona w związku z wyborczym zwycięstwem i że przypominał o ich przyjaznym spotkaniu w 1963 roku.

W szeroko pojętym interesie Stanów Zjednoczonych leży dopomożenie do powstania takiej sytuacji na Bliskim Wschodzie, w której Arabowie i Żydzi będą mogli żyć w pokoju. Zajmie to wiele czasu, ale w każdym razie wymagać będzie istotnej poprawy stosunków amerykańsko-arabskich. Arabów jest 40 razy więcej, ich łączny dochód narodowy jest dziewięciokrotnie większy od izraelskiego.

Incydent w San Francisco

We wtorek w San Francisco doszło do walki pomiędzy Murzynami z organizacji „Czarna Pantera” i policją. W wyniku starcia trzech policjantów zostało rannych. Aresztowano 8 osób. (PAP)

Pięćdziesiąt milionów ton węgla z Konina

Konińscy górnicy przeżywa ją dzisiaj uroczystą chwilę na którą czekali bez mała 23 lata. Począwszy bowiem od 1945 r., od momentu uruchomienia pierwszej małej odkrywki o nazwie „Morzysław”, dostarczyli gospodarce narodowej 50 milionów ton węgla brunatnego.

Dzisiaj załoga „Kazimierza” — najnowocześniejszej odkrywki zagłębia węglowo-energetycznego, która wchodzi w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Konin”, przekazuje właśnie 50-milionową tonę tego cennego paliwa dla elektrowni „Pątnów”. Znaczne przybliżenie terminu przekazania 50-milionowej tony nastąpiło w wyniku realizacji licznych zobowiązań konińskich górników, podjętych dla uczczenia V Zjazdu partii. W związku z tym wydarzeniem, należy podać kilka szczegółów o konińskiej kopalni.

Przedsiębiorstwo jest obecnie wieloobiektoowym kombinatem wydobywczym z trzema pracującymi odkrywkami („Gosławice”, „Kazimierz” i „Pątnów”) dostarczającym rocznie ponad 9 milionów ton węgla. Za rok kopalnia „Konin” wydobędzie dla potrzeb elektrowni „Pątnów” i „Konin”, 11 milionów ton brunatnego paliwa, a w 1970 roku — 13,5 miliona ton.

Do eksploatacji wejdzie będąca w budowie następna wielka odkrywka rejonu — „Józwin”. Zagłębie Konińskie stanie się poważnym okęgiem górniczo-energetycznym, z łączną wielkością 1825 megawatów mocy, zainstalowanych w dwóch elektrowniach. Moce te wyzwoli węgiel brunatny. (zet)

Na Dzień Nauczyciela

Dzieci z klasy IVa wręczają kwiaty swojej wychowawczyni. CAF — Sokołowski

NAUCZYCIELE WIELKOPOLSKI!

Z okazji Waszego święta Komitet Wojewódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej składa Wam wyrazy podziękowania za dotychczasowe osiągnięcia i wysiłki w pracy wychowawczej i dydaktycznej.

Doceniając to, co zrobiliście, a równocześnie zdając sobie sprawę z ogromu oczekujących Was zadań, życzymy Wam, by wynikające z uchwały V Zjazdu partii postanowienia w dziedzinie wychowania, dokonywały się w atmosferze pełnego zrozumienia i poparcia społeczeństwa.

Zyczymy Wam w Waszej ofiarnej i trudnej pracy sukcesów w socjalistycznym kształtowaniu umysłów i charakterów młodego pokolenia.

Niech w pracy Waszej towarzyszy przekonanie o dobrze spełnionym dla Ojczyzny Ludowej obowiązku.

Komitet Wojewódzki
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej
w Poznaniu

Ponadto — za pośrednictwem „Głosu” — podziękowania za dotychczasowy trud i najlepsze życzenia z okazji Dnia Nauczyciela przesyłają: Prezydium WRN w Poznaniu, Prezydium RN Poznania, Zarząd Wojewódzki Związku Młodzieży Wolskiej w Poznaniu, Komenda Chorągwi Wielkopolskiej Związku Harcerstwa Polskiego.

W Londynie obawiają się nowej dewaluacji

Trzeci w ciągu ostatnich 12 miesięcy kryzys walutowy świata zachodniego spowodował wielkie napięcie w Londynie, a kanclerz skarbu Jenkins, po konsultacjach z premierem, członkami gabinetu oraz ambasadorom brytyjskim w Paryżu, udał się do Bonn na spotkanie ministrów finansów 10 najważniejszych pod względem finansowym krajów zachodnich.

Notowania funta w stosunku do dolara spadły do ostatecznej dopuszczalnej granicy. Jeśli sytuacja się nie poprawi, Bank Anglii albo będzie musiał wykupić wszystkie zgłoszone do sprzedaży funty, jakie znajdują się w rękach zagranicznych posiadaczy, albo rząd brytyjski będzie zmuszony do ogłoszenia kolejnej dewaluacji. (PAP)

Integracja Europy zach. przedmiotem sesji naukowej w Poznaniu

Omówienie problemów integracji ekonomicznej Europy Zachodniej i jej aspektów polityczno-militarnych było głównym tematem wczorajszej, ogólnopolskiej sesji naukowej w Poznaniu, zorganizowanej przez Instytut Zachodni i Wojskową Akademię Polityczną im. Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie.

W sesji tej uczestniczyli przedstawiciele akademii nauk, instytutów naukowych, wojskowych akademii politycznych ze Związku Radzieckiego, Bułgarii, Czechosłowacji i NRD oraz polscy naukowcy, zajmujący się tą problematyką w różnych ośrodkach naukowych.

Podczas sesji toczyła się ożywiona dyskusja nad referatami: wicedr. Instytutu Zachodniego dr Z. Nowaka pt. „Europejska wspólnota gospodarcza a wzrost gospodarczy”, npk. doc. dr W. Stankiewicza z WAP „Integracja produkcji zbrojeniowej państw NATO”, płk. doc. dr T. Grabowski — z WAP „Problemy zintegrowanej polityki gospodarczej wobec krajów socjalistycznych”, prof. dr L. Jankowiaka z Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu — „Wpływ procesów integracyjnych w Europie zachodniej na handel zagraniczny Polski w latach 1958—1966”.

Są to istotne tematy, znajomość imperializmu, zachodzących w nim procesów i zjawisk, ma bowiem pierwszorzędne znaczenie praktyczne. Konferencja przyczyniła się również do dalszego zacieśnienia współpracy pomiędzy instytutami naukowymi w kraju i za granicą. (b)

PRZEPRASZAMY

...tych wszystkich, którzy oczekiwali dziś zapowiedzianej kolumny „Program Jedności Działania” poświęconej Gnieźnie. Kolumna ta ukaże się w jednym z najbliższych numerów.

Uwaga: zakłady pracy, instytucje i organizacje

Wpłata prenumeraty tylko do 25 listopada

Dla zakładów pracy, instytucji i organizacji politycznych i społecznych „Ruch” zmienił termin opłacania prenumeraty. Zakłady pracy, instytucje i organizacje mogą opłacać prenumeratę wyłącznie na cały rok 1969 i tylko do 25 listopada br.

PRENUMERATORZY POCZTOWI I INDYWIDUALNI mogą opłacać prenumeratę na dotychczasowych warunkach: na I kwartał (zł 39), na I półrocze (zł 78), na rok 1969 (zł 156).

Placówki pocztowe i listonosze przyjmują opłaty do 10 grudnia br. tylko od dotychczasowych prenumeratorów.

Inni czytelnicy mogą dokonać wpłat do 10 grudnia br. w „Ruchu” na blankietach PKO wysyłanych pod adresem: Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch” w Poznaniu, ul. Zwierzyniecka 9, konto PKO 122-6-211831. Na odwrocie blankietu należy napisać, że wpłata dotyczy prenumeraty „Głosu Wielkopolskiego” i na jaki okres (kwartał, półrocze czy rok).

W obronie greckiego patrioty

w wielu miastach włoskich odbyły się 19 bm. burzliwe demonstracje przeciwko wyrokowi trybunału ateńskiego, który skazał na śmierć Aleksandra Panagulis. W Rzymie i Mediolanie 10 osób zostało rannych podczas starć z policją. Na zdjęciu: jeden z uczestników demonstracji pobity przez policję w Rzymie. CAF — UPI — telefoto

„CZTEREJ PANGERNI I PIES”

Dalszy ciąg wojennych przygód sympatycznych bohaterów — wkrótce na naszych łamach.

Polska inicjatywa w sprawie zakazu stosowania broni bakteriologicznej i chemicznej

W Komitecie Politycznym 23 sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ toczy się dyskusja nad pakietem problemów rozbrojenia. W drugim dniu debaty wygłosił przemówienie stały delegat Polski przy ONZ, ambasador Bohdan Tomorowicz.

Na wstępie mówca podkreślił, że osiągnięte ostatnio postępy w dziedzinie rozbrojenia, takie jak zatwierdzenie układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, czy oświadczenie ZSRR i USA o gotowości podjęcia rokowań w sprawie wstrzymania zbrojeń rakietowych, stwarzają dobrą atmosferę i przesłanki do dalszych kroków zmierzających do rozbrojenia.

Nagroda im. M. Skłodowskiej

Nagroda naukowa im. Marii Skłodowskiej-Curie, ufundowana przez PAN w ub. r. — w 100 rocznicę urodzin wielkiej uczoniej, została w tym roku przyznana po raz drugi. Otrzymał ją prof. dr Bohdan Staliński — zastępca dyrektora do spraw naukowych w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu.

Nagroda PAN jest przyznawana na zmianę — raz uczonemu z zakresu fizyki, w następnym roku — chemikowi. Tę właśnie gałąź wiedzy reprezentuje prof. B. Staliński.

Reaktywowanie Gestapo w NRF?

W Berlinie zachodnim szerzą się pogłoski, że rząd NRF, szermując coraz aktywniej hasłem o „rekonstrukcji” „zagrożeń ze Wschodu” zdążył nie tylko do dalszej rozbudowy Bundeswehry i nadania paktovi NATO jeszcze bardziej agresywnego charakteru, ale również do przyspieszenia realizacji antydemokratycznych ustaw wyjątkowych w kraju.

Prasa zachodniobermberskiej opozycji pozaparlamentarnej, powołując się na dobre poinformowane koła berlińskie, podała do wiadomości, że w Bonn rozważa się o obecnie możliwości powołania do życia nowych formacji policyjnych, według wzorów hitlerowskiej Gestapo. Wiadomość ta wywołała ze strony prasy zachodniobermberskiej gwałtowną polemikę, która jednak w istocie potwierdziła istnienie tych zamiarów. (PAP)

ZMS-owcy z Wildy na spotkaniu z delegatami na Zjazd

ZMS-owcy z wildeckich szkół i zakładów pracy spotkali się wczoraj z delegatami na V Zjazd PZPR z tej dzielnicy. Do sali Domu Kultury ZNTK przybyli: I sekretarz KD PZPR Teofil Stróżyk, Stanisława Jagsz z Poznańskich Zakładów Okuć i Instalacji Budowlanych, Stanisław Królkowski i Henryk Sierka — pracownicy PKP oraz Roman Lulka z ZNTK.

Spotkanie prowadził przewodniczący ZD ZMS Hilary Nowak. Przybył na nie wiceprzewodniczący ZW ZMS Szczepan Sobon. Uczestnicy wystąpili w strojach organizacyjnych — białych koszulach i czerwonych krawatach.

Teofil Stróżyk poinformował zebranych obszernie o pracy Zjazdu. Podkreślił liczny udział robotników jako delegatów, ich rolę na Zjeździe. Omówił też wystąpienia delegatów Wielkopolski, przedstawił stanowisko Zjazdu wobec spraw młodzieży.

W drugiej części spotkania oceniono działalność wildeckiej organizacji ZMS, szczególnie w okresie przedzjazdowym. Na Wildzie bardzo dobrze przeprowadzono m. in. akcję rozmów z młodzieżą niezorganizowaną. (wb)

Dziśniejszy serwis informacyjny opracował Zbiut Sek.

Delegacja polska jest głęboko przekonana, że przygotowanie raportu w sprawie broni bakteriologicznej i chemicznej odegra ważną rolę w działaniu na rzecz zapewnienia skuteczności istniejących i wprowadzeniu nowych zakazów użycia broni bakteriologicznej i chemicznej.

Delegacja polska wraz z innymi delegacjami przygotowała i przedstawiła projekt rezolucji w sprawie powołania przez sekretarza generalnego grupy ekspertów dla opracowania raportu, w którym przedstawiono by skutki ewentualnego użycia broni chemicznej. Sądzimy, że projekt ten zostanie po przyjęciu przez Zgromadzenie nie Ogólne i będzie pomocą w dalszych naszych wysiłkach zmierzających do ustanowienia całkowitego zakazu i likwidacji broni masowej zagłady.

W zakończeniu mówca oświadczył, że delegacja polska jest gotowa współpracować ze wszystkimi delegacjami w celu intensyfikacji wysiłków, których ostatcznym celem jest powszechne i całkowite rozbrojenie.

10 państw — członków ONZ wystąpiło we wtorek z propozycją, aby sekretarz generalny ONZ, U Thant, przygotował raport na temat skutków ewentualnego użycia broni chemicznej i bakteriologicznej.

Rezolucję tę, opracowaną przez W. Brytanie, Kanadę, Danię, Ghanę, Węgry, Indie, Meksyk, Polskę, Szwecję i ZRA przekazano głównemu komitetowi politycznemu ONZ. Będzie ona przedyskutowana w debacie rozbrojenia. (PAP)

Moskiewska „Prawda” o partiach komunistycznych Ameryki Łacińskiej

Wczorajsza moskiewska „Prawda” zamieściła artykuł poświęcony działalności partii komunistycznych w Ameryce Łacińskiej. Partie te, pisze „Prawda”, zgodnie są w swoim przekonaniu o konieczności zwolnienia nowej międzynarodowej rady partii komunistycznych i robotniczych. Partie komunistyczne Ameryki Łacińskiej wyrażają aktywne poparcie bohaterów narodów wietnamskich w jego walce przeciwko agresorom amerykańskim oraz kroczą w pierwszych szeregach obrońców Kuby.

„Kiedy siły antysocjalistyczne w Czechosłowacji przy pomocy reakcji z zewnątrz usiłowały zniweczyć zdobycze socjalistyczne narodu czechosłowackiego, komunistyczne partie Ameryki Łacińskiej, w tym także partia kubańska, po parły powzięte przez sojuszników kraje socjalistyczne kroki w celu udzielenia pomocy narodowi tego kraju w likwidacji niebezpieczeństwa kontrrewolucji i planów kół imperialistów. Najbardziej skutecznym świadectwem sukcesu ruchu narodo-wyzwoleńczego krajów Ameryki Łacińskiej w okresie powojennym jest rewolucja kubańska, która wywarła ogromny wpływ na sytuację polityczną na kontynencie amerykańskim — pisze „Prawda”.

Działalność partii komunistycznych Ameryki Łacińskiej świadczy o tym, że stały się one awangardą klasy robotniczej. Dają one do zespolenia

Protesty przeciwko wyrokowi śmierci na Panagula

Jak donoszą z Aten, obrońca skazanego na śmierć A. Panagula zwrócił się do Sądu Najwyższego z prośbą o przeprowadzenie rewizji procesu i wstrzymanie egzekucji. Panagula, którego skazano za próbę zamachu na premiera Papadopoulosa — odmówił zwrotu się z prośbą o łaskę. Obrońca skazanego przewiduje, iż Sąd Najwyższy zbierze się w ciągu trzech dni, aby rozpatrzyć prośbę o rewizję procesu.

Skazywanie na śmierć Panagula wywołało na całym świecie fale protestów. Papież Paweł VI zwrócił się we wtorek z apelem do rządu greckiego o ulaskawienie skazanego. Z podobnym apelem wystąpił premier Włoch, G. Leone na krótko przed rezygnacją ze swego stanowiska oraz przywódca socjalistów włoskich Pietro Nenni. Na polecenie swych rządów ambasady NRF Austrii i Włoch interweniowały w greckim Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Protest złożył również chargé d'affaires Ambasady ZSRR w Atenach. (PAP)

Odrzucono rezolucję w sprawie przyjęcia Chin do ONZ

Zgromadzenie Ogólne zakończyło debatę w sprawie przywrócenia Chińskiej Republice Ludowej należnego jej miejsca w ONZ. Po zakończeniu dyskusji odbyło się głosowanie nad trzema rezolucjami, w sprawie członkostwa Chin w ONZ. Najważniejszą z rezolucji, przyznającą CHRL prawo członka ONZ została odrzucona. Za rezolucją głosowały 44 kraje, przeciwko 53 a 23 kraje wstrzymały się od głosowania.

Warto przypomnieć, że w roku ubiegłym podobna rezolucja została odrzucona stosunkiem głosów: za — 45, przeciw — 58, wstrzymujących się 17. Druga z rezolucji, proceduralna, której autorzy domagają się, by jakiegokolwiek zmiany w reprezentacji Chin w ONZ były zdecydowane większością 2/3 głosów Zgromadzenia Ogólnego, została przyjęta stosunkiem głosów: za — 73, przeciwko — 47, wstrzymujących się — 5. Ostatnia z rezolucji o powołaniu specjalnej komisji dla przedstawiania wniosków następnej sesji została odrzucona.

Polska głosowała za pierwszą rezolucją i przeciwko obu pozostałym.

Debatę towarzyszyły bardzo mocne naciski wywierane przez Stany Zjednoczone na mniejsze państwa afrykańskie i Ameryki Łacińskiej celem zapewnienia jak najkorzystniejszego z amerykańskiego punktu widzenia wyników głosowania nad poszczególnymi rezolucjami. (PAP)

Doniesienia z Czechosłowacji:

Plenum KC KP Słowacji Proces współpracownika Szejny

Jak już donosiliśmy, we wtorek rozpoczęło się plenum Komitetu Centralnego KP Słowacji, na którym podstawowy referat wygłosił I sekretarz KC, Gustav Husak.

Podkreślił on, że Komunistyczna Partia Czechosłowacji jest główną siłą polityczną kraju i wskazał, że w dyskusjach politycznych w CSRS ujawniły się dwa skrajne nurty.

Jeden nurt, do którego należeli również niektórzy członkowie KC, deklarował co prawda poparcie dla polityki postępcznej, ale w praktyce nie rozumiał pozytywnych cech tego okresu, lub go nie doceniał. Druga skrajność nie dopuszczała do jakiegokolwiek krytyki rozwoju postępcznej. Cechował ją brak marksistowskiego podejścia.

Mówca wskazał, że w okresie postępczności powstało w Czechosłowacji pole do działania również dla sił antysocjalistycznych.

W istocie rzeczy chodziło tu o atak na kierowniczą pozycję partii komunistycznej, na jej kierowniczą rolę. G. Husak wskazał, że działalność ta przejawiała się w praktyce w kilku dziedzinach. Przede wszystkim kierownictwo partii nie doceniło roli środków masowego przekazu — prasy, radia i telewizji, które nie stały się pomocnikami kierownictwa partii, nie propagowały w dostatecznym stopniu linii i zadań, które kierownictwo partii uważa za danym etapie za słuszne.

Niedociągnięcia w naszej pracy — kontynuował mówca — przejawiały się w osłabieniu władzy państwowej, osłabieniu roli klasy robotniczej i ludzi pracy.

W dalszej części referatu mówca podkreślił, że KPCZ umacniała braterskie stosunki przyjaźni z innymi partiami robotniczymi i komunistycznymi. Bezpieczeństwo CSRS opiera się na układach sojuszniczych ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi. W okresie postępczności tendencje prawicowe i oportunistyczne naruszały tę międzynarodową więź, wzmacniały się tendencje antyradykalistyczne.

Od poniedziałku przed sądem wojskowym w Przybramiu toczy się proces ppłk Jaroslava Moravca, współpracownika osławionego generała Szejny, który w początkach bieżącego roku zbiegł do Stanów Zjednoczonych.

Jak wynika z dotychczasowego przebiegu procesu, zarówno Moravec jak i Szejna czerpali dochody z nielegalnych transakcji kupna po cenach sztucznych i sprzedaży po cenach spekulacyjnych nasion, roślin pastewnych.

Jeden ze świadków, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej, powiedział, że

Groźne prowokacje Korei Południowej

Stany Zjednoczone nadal zwiększają i umacniają siły zbrojne marionetkowego reżimu południowokoreańskiego. Ostatnio przekazały one południowokoreańskiej marynarce wojennej drugi już w tym roku stawiacz min — pisze w środyowym wydaniu dziennik „Rodong Sinmun”.

Ten akt amerykańskich imperialistów uważamy za nowe poważne wyzwanie pod adresem narodu koreańskiego i za brutalne pogwałcenie porozumienia o rozejmie — stwierdza dziennik.

„Rodong Sinmun” przypomina, że wbrew porozumieniu o zawieszeniu broni Amerykanie przywieźli do Korei Południowej znaczną ilość uzbrojenia nowego typu. Dostawa broni do Korei Południowej przybrała jeszcze bardziej jawny charakter po incydencie z amerykańskim statkiem szpiegowskim „Pueblo”, kiedy to w celu zapewnienia południowokoreańskiej armii marionetkowej „nowego wyposażenia”, Stany Zjednoczone oddały do dyspozycji reżimu seulskiego 100 mln dolarów w postaci „dodatkowej pomocy wojskowej”.

Agencja TASS ogłosiła komentarz Wasila Charkowa, w

którym przytacza on słowa jednego z wyższych amerykańskich oficerów sztabowych w Korei Południowej, że bieżący rok jest najkrwawszym rokiem na linii zawieszenia broni od czasu podpisania rozejmu w Korei.

Komentator pisze, że naruszenie rozejmu przez wojska amerykańskie i południowokoreańskie osiągnęło obecnie skalę, która może wywołać poważne następstwa. Poprzez linię przerwania ognia pada obecnie znacznie więcej strzałów niż kiedykolwiek dotychczas. Wysła się również zbrojne bandy. Na południu Korei trwają przygotowania wojenne. Według informacji brytyjskiego dziennika „Observer” 18 dywizji południowokoreańskich i dwie amerykańskie przesunięto bezpośrednio w pobliże strefy demilitaryzowanej.

Władze seulskie utworzyły ogromny korpus rezerwistów liczący ponad 2 miliony ludzi i faktycznie przestawiły kraj na tory wojenne. (PAP)

cyjnej, oświadczył, że pożyczki Szejnie 18 tys. koron. Spółdzielni zależało na zdobyciu nasion, o które na rynku nie było łatwo, zaś majątki wojskowe były w tym wypadku w uprzywilejowanej sytuacji. (PAP)

Zagraniczne delegacje na V Zjazd w woj. katowickim

Przebywająca w woj. katowickim delegacja Partii Pracujących Demokratycznej Republiki Wietnamu z sekretarzem KC partii, Nguyen Van Tran, która uczestniczyła w V Zjeździe PZPR, odwiedziła w środę Sosnowiec. Goście złożyli tu pod pomnikiem Czynu Rewolucyjnego kwiaty, następnie udali się do Wytwórni Maszyn Górniczych w Nivce, gdzie spotkali się z 50-osobową grupą młodych Wietnamczyków odbywających praktykę w tym zakładzie oraz zapoznali się z warunkami ich pracy, nauki i życia. Członkowie delegacji podziękowali serdecznie załozce i kierownictwu Wytwórni za troskliwość opiek nad wietnamskimi stażystami. Po południu delegacja udała się do Krakowa.

W tym samym dniu bawili w woj. katowickim delegacje KP Brazylii i KP Chile, które reprezentowały swoje partie na V Zjeździe PZPR. Członkowie obu delegacji złożyli kwiaty pod pomnikiem Czynu Rewolucyjnego w Sosnowcu. (PAP)

Inauguracja dekady książki społeczno-politycznej

Wczoraj zainaugurowano w Poznaniu dekade książek społeczno-politycznej „Człowiek — Świat — Polityka” otwartym wystawą w Pałacu Kultury. Na otwarcie przybyli: przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Obchodu Dni Książki „Człowiek — Świat — Polityka” — kierownik Wydziału Propagandy KW PZPR — A. Anholcer, dyr. Domu Książki — A. Murawa, przedstawił wieńca i wojewódzkiego Wydziału Kultury oraz PUPiK „Ruch”.

O ogromnym znaczeniu literatury społecznej i politycznej we współczesnym świecie mówił w swoim wystąpieniu A. Anholcer. Mówca podkreślił wagę środków masowego przekazu — książek i ich wpływu na kształtowanie postaw społecznie zaangażowanych.

Dużym zainteresowaniem zwiedzających cieszy się stoisko sprzedaży, w którym można kupić wszystkie wystawione nowości, łącznie z materiałami z V Zjazdu. (g)

W Meksyku trwają demonstracje studenckie

We wtorek w Meksyku znów odbyła się potężna demonstracja studencka.

Przed Instytutem Politechnicznym zgromadziło się ponad 5 tys. młodzieży, która domagała się reform, wznosiła okrzyki antyrządowe, protestowała przeciwko brutalnym ekscesom policji, żądała ukarania winnych śmierci studenta medycyny, który zginął w starciach w ostatnim tygodniu. Studenci przemarszerowali ulicami miasta.

Przywódcy młodzieży wzywali do zachowania spokoju, aby uniknąć starć z policją i rozlewu krwi. (PAP)

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

(Skrót)

V Zjazd PZPR zatwierdza sprawozdanie z działalności Komitetu Centralnego oraz w pełni aprobuje linię polityczną przedstawioną w referacie wygłoszonym przez tow. Władysława Gomułkę.

Realizacja nakreślonej w uchwale IV Zjazdu polityki partii zapewniła dalszy wszechstronny rozwój Polski oraz umocniła jej bezpieczeństwo i pozycję międzynarodową. Partia skutecznie odpierała ataki sił wstecznych i umacniała swą więź z masami pracującymi, a tym samym kierowniczą rolę w życiu politycznym kraju. W dążeniu do umocnienia pokoju i bezpieczeństwa Polski — partia utrzymała sojusz i współpracę naszego kraju z bratnimi krajami socjalistycznymi i działała na rzecz umocnienia jedności międzynarodowego ruchu komunistycznego.

I. Zadania partii w dziedzinie gospodarki

1. ROZWÓJ GOSPODARKI NARODOWEJ MIĘDZY IV A V ZJAZDEM PARTII

Wytyczne przez IV Zjazd zadania planu 5-letniego na lata 1966—1970 są realizowane pomyślnie. W latach 1964—1968 wytworzony dochód narodowy powiększył się o 37 proc., tempo jego wzrostu było więc szybsze niż w poprzednim 5-leciu.

Nastąpiło dalsze uprzemysłowienie kraju, w wyniku czego, produkcja przemysłowa wzrosła o ok. 50 proc. a udział gotowych wyrobów przemysłowych (maszyny oraz artykuły konsumpcyjne pochodzenia przemysłowego) po raz pierwszy stanowiły ponad połowę wartości całego eksportu. Majątek trwały gospodarki narodowej zwiększył się w tym okresie o 25 proc. Nastąpił rozwój krajowej bazy surowcowej i paliwowo-energetycznej (m. in. węgiel, koks, siarka, miedź).

W wyniku unowocześnienia struktury przemysłu, udział przemysłu maszynowego i chemicznego w całej produkcji przemysłowej kraju zwiększył się z 32 proc. do 38 proc. Równocześnie z rozwojem gospodarki wzrastała jej efektywność.

Lata pomiędzy IV a V Zjazdem były okresem poważnych osiągnięć rolnictwa. W obecnym roku po raz pierwszy zebrano średnio w kraju 21 q zboż z hektara czyli o przeszło 4 q więcej niż 4 lata temu. Dzięki temu skup zboża z tegorocznych zbiorów przekroczył 4 mln. ton i będzie wyższy niż skup ze zbiorów 1964 roku co najmniej o 1,5 mln. ton, co umożliwi zmniejszenie uciążliwego importu zboża. Znacznie wzrosły również plony innych roślin uprawnych. Uzyskano dalszy postęp w rozwoju hodowli zwierząt.

Tak istotny postęp intensyfikacji produkcji rolnej jest przede wszystkim rezultatem coraz lepszemu zaopatrywaniu rolnictwa w podstawowe środki produkcji, a zwłaszcza w nawozy sztuczne, których zużycie w roku gospodarczym 1968/1969 po raz pierwszy przekroczy 100 kg czystego składnika na hektar użytków rolnych. Istotne znaczenie ma także rozwój mechanizacji rolnictwa.

Między IV a V Zjazdem poważnie, bo o 44 proc. powiększono nakłady inwestycyjne. Poprawiła się realizacja planów w budownictwie. Lepiej wykonywany jest plan oddawania obiektów inwestycyjnych do użytku. Wskutek dużych potrzeb, ogólne rozmiary inwestycji przekrocza poziom założony w uchwałach IV Zjazdu.

Zadania bieżącego planu 5-letniego, jeśli chodzi o ogólną wielkość obrotów w handlu zagranicznym, zostaną przekroczone.

Rozwój gospodarki umożliwił wzrost poziomu stopy życiowej ludności. Zapewniono nowe miejsca pracy dla ok. 1,5 mln. osób. Dochody realne z pracy i świadczeń społecznych wzrosły w przeliczeniu na osobę o ok. 20 proc., a realne dochody ludności rolniczej na osobę o ok. 19 proc. Założenia dotyczące wzrostu przeciętnej płacy realnej ujęte w planie 5-letnim będą wykonane. W wyniku realizacji I etapu podwyżki rent uległa poprawie sytuacja materialna rencistów. Nastąpił wydatny wzrost spożycia szeregu podstawowych artykułów konsumpcyjnych. W miastach oddano do użytku o 1/3 więcej

izb mieszkalnych niż w poprzednim 5-leciu.

Nastąpiły zmiany w strukturze społeczno-zawodowej ludności.

Szeregi klasy robotniczej powiększyły się o 800 tys. osób. Podniósł się poziom kwalifikacji robotników i całego społeczeństwa.

Dają jednak o sobie znać także i trudności. Niedostateczna poprawa w zakresie jakości, a zwłaszcza nowoczesności produkcji, utrudnia rozwój eksportu oraz podniesienie jego opłacalności. Nie osiągnięto założonych w planie 5-letnim proporcji między wzrostem produkcji przedmiotów spożycia i środków produkcji. Produkcja szeregu poszukiwanych wyrobów rynkowych jest niedostateczna. Nie jest również zadowalające tempo wzrostu wydajności pracy oraz postęp organizacji pracy i wykorzystania czasu roboczego.

Nadal utrzymuje się tendencja do nadmiernego wzrostu inwestycji przy niedostatecznym wykorzystaniu rezerw produkcyjnych nie wymagających nakładów inwestycyjnych. Zbyt długie są też cykle realizacji inwestycji.

2. GŁÓWNE ZADANIA GOSPODARSTWA NA LATA 1969—1970

1. W latach 1969—1970, obok wykonania zadań bieżącej 5-latk, należy stworzyć warunki dla dalszej rozbudowy i rekonstrukcji gospodarki narodowej w następnym 5-leciu. W tym celu niezbędne jest uzyskanie w okresie najbliższych 2 lat wzrostu dochodu narodowego o około 12 proc., co powinno zapewnić wzrost spożycia z dochodów osobistych ludności w całym bieżącym 5-leciu o 26—27 proc., a więc na poziomie nieco wyższym od ustalonego na bieżący plan 5-letni.

W latach 1969—1970 produkcja globalna przemysłu powinna wzrastać średniorocznie o ok. 8 proc. (przy znacznie szybszym tempie wzrostu produkcji przemysłu maszynowego i chemicznego), w tym produkcja środków wytwarzania o niecałe 9 proc., a przedmiotów spożycia — o ok. 6,5 proc.

2. Pilne potrzeby importowe oraz konieczność zrównoważenia bilansu płatniczego państwa wymagają dalszego wzrostu eksportu w latach 1969—1970 przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

3. Konieczna jest również koncentracja wysiłków dla wykorzystania wszystkich możliwości wzrostu produkcji dóbr konsumpcyjnych.

4. Szczególną opieką musi być otoczony rozwój rolnictwa. Zakłady przemysłowe produkujące środki produkcji dla rolnictwa, a także transport i budownictwo powinny dołożyć starań, aby maksymalnie zaspokoić potrzeby związane z rozwojem produkcji rolnej oraz przetwórstwa i obrotu produktami rolnymi.

5. W działalności inwestycyjnej należy skoncentrować uwagę na terminowym oddaniu do użytku podstawowych obiektów bieżącej 5-latk.

Potrzeby gospodarki narodowej wymagają przyspieszenia rozwoju hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych oraz przemysłu materiałów budowlanych.

Odpowiednio zwiększone nakłady inwestycyjne należy przeznaczyć na wykonanie zadań budownictwa mieszkaniowego oraz przygotowanie zaplecza technicznego i uzbrojo-

nych terenów pod rozszerzony program tego budownictwa w następnej 5-lacie.

6. Ważnym zadaniem jest zapewnienie niezbędnej zdolności przewozowej i dalsze usprawnienie pracy transportu.

7. W realizacji obecnego planu 5-letniego należy, zapewniając wykonanie planowych zadań we wszystkich działach gospodarki, położyć główny akcent na przekroczenie zadań produkcyjnych, decydujących o dalszym rozwoju.

8. Duża aktywność i zaangażowanie członków partii, a także bezpartyjnych znalazły wyraz w bardzo licznych wnioskach, propozycjach i uwagach, zgłoszonych w dyskusji przedzjazdowej.

Zjazd zobowiązuje wszystkie organizacje i instancje partyjne do wnikliwego przeanalizowania zgłoszonych wniosków, propozycji i uwag oraz podjęcia kroków w celu ich realizacji.

3. OGÓLNE KIERUNKI ROZWOJU GOSPODARKI NARODOWEJ W LATACH 1971—1975

1. Przyszły plan 5-letni powinien zapewnić dalszy wszechstronny rozwój ekonomiczny i kulturalny kraju oraz wzrost stopy życiowej ludności. Procesowi dalszej industrializacji kraju powinno nadal towarzyszyć dążenie do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych i wyrównywania występujących jeszcze w rozwoju poszczególnych regionów kraju dysproporcji.

Zakłada się, że w latach 1971—1975 dochód narodowy wzrośnie o ok. 36 proc., a więc na poziomie zbliżonym do osiągniętego w bieżącej pięcioletniej. Ażeby to osiągnąć, należy w następnych 5-ciu latach zapewnić wzrost produkcji przemysłowej o 45—47 proc., czyli przeciętnie o ok. 8 proc. rocznie.

Niezbędne jest konsekwentne dostosowywanie produkcji do wzrastających potrzeb eksportu, rynku wewnętrznego oraz do zamierzeń inwestycyjnych. Należy dokonać unowocześnienia struktury przemysłu oraz zmniejszyć rozpiętość pomiędzy tempem wzrostu produkcji środków wytwarzania i przedmiotów spożycia.

2. Przemysł decydujący o unowocześnieniu gospodarki (przede wszystkim maszynowy i chemiczny) powinny rozwijać się w tempie szybszym od przeciętnego dla całej produkcji przemysłowej. Jednym z najważniejszych zadań przemysłu pozostaje powiększenie produkcji nowych wyrobów.

Konieczne jest zwrócenie szczególnej uwagi na szybkie zakończenie opracowań i zatwierdzenie programów rekonstrukcji i modernizacji poszczególnych branż i zakładów oraz realizację zadań w tym zakresie, terminowo oddawanie do ruchu nowych obiektów inwestycyjnych, szybkie uruchamianie produkcji nowych wyrobów.

2. Podstawowa część dochodu narodowego, którą stanowi ogólny fundusz spożycia, powinna w następnej 5-lacie wzrosnąć o ok. 27—29 proc., w tym spożycie indywidualne — o 26—28 proc., a w przeliczeniu na 1 mieszkańca o 20—22 proc. Kontynuować należy politykę zmierzającą do utrzymania równomiernego wzrostu konsumpcji (a więc realnych dochodów z gospodarki rolnej i płac) przez klasę robotniczą i chłopów.

Zakłada się, że zatrudnienie w gospodarce uśrednione w następnym 5-leciu wzrośnie o ok. 1,6 mln. osób, a liczba osób czynnych zawodowo w rolnictwie w skali całego kraju pozostanie w zasadzie na dotychczasowym poziomie. Realizację polityki pełnego zatrudnienia należy ściśle powiązać z dalszym wzrostem wydajności pracy — jako podstawowym czynnikiem intensyfikacji procesów gospodarczych. Wydajność pracy w przemyśle wzrastać powinna rocznie o 5—6 proc., a w bu-

downictwie — o ok. 5 proc., a więc w tempie nieco szybszym niż w bieżącym 5-leciu. Dopływ kadr kwalifikowanych należy kierować głównie do dziedzin, które decydują o wzroście gospodarki narodowej.

Nieodzwonne jest, z jednej strony, lokalizowanie nowych obiektów przemysłowych (o tzw. swobodnych warunkach lokalizacji) na terenach o wysokim przyroście rezerw roboczych, z drugiej — bardzo zdecydowane kontynuowanie polityki dekoncentracji wielkich miast i rejonów wysoko uprzemysłowionych.

4. W celu dalszego rozwoju gospodarczego kraju i systematycznej poprawy warunków życia społeczeństwa, wzrost nakładów inwestycyjnych powinien kształtować się w granicach 38—40 proc. w porównaniu do lat 1966—1970. Należy nadal utrzymać nieco wyższe tempo wzrostu nakładów na inwestycje produkcyjne (przy priorytecie inwestycji w przemyśle) niż nieprodukcyjne (przy priorytecie w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej).

5. Zasadnicze znaczenie dla przyszłego rozwoju gospodarczego — zarówno Polski, jak i pozostałych państw obozu socjalistycznego — ma rozszerzenie wzajemnych obrotów na bazie pogłębionej specjalizacji i kooperacji produkcji. Będzie my dążyć do znacznie ściślej niż dotychczas integracji gospodarczej państw zrzeszonych w RWPG.

4. ZMIANY W SYSTEMIE PLANOWANIA I ZARZĄDZANIA

Od szeregu lat kraje socjalistyczne, zjednoczone w RWPG, doskonalą system zarządzania i planowania, upatrując w tym jedną z ważnych przesłanek podniesienia efektywności gospodarrowania. Odrzucając rewizjonistyczne koncepcje, podważające rolę centralnego planowania w gospodarce i zmierzające do zastąpienia jego funkcji wolnym działaniem mechanizmu rynkowego, dążymy do umocnienia roli centralnego planowania przede wszystkim na drodze mocniejszego oparcia go na podstawach naukowych, a jednocześnie wyposażenia w większym stopniu w dzwignie i bodźce ekonomiczne kosztem ograniczenia ilości dyrektywnych nakazów planu. Ma to na celu wyzwolenie inicjatywy organizacji gospodarczych.

1. Uwzględniając specyfikę poszczególnych działów i gałęzi gospodarki, a nawet poszczególnych branż, trzeba do stosować do niej konkretne rozwiązania systemu ekonomiczno-finansowego i w zakresie metod planowania.

Doskonalenie metod planowania i zarządzania powinno rować drogę obiektywnie uzasadnionemu procesowi koncentracji produkcji i zwiększania serii produkowanych wyrobów, co jest nieodzownym warunkiem unowocześnienia i potaniaenia produkcji. Wybór wezłowych kierunków rozwoju powinien jednocześnie stać się punktem wyjścia dla koncentracji związanych z nimi badań naukowych i prac zaplecza konstrukcyjnego oraz technologicznego.

2. Celem planowania na szczeblu centralnym powinno być kształtowanie rozwoju podstawowych działów, gałęzi, regionów i organizacji gospodarczych. Centralne sterowanie procesami gospodarczymi z pomocą tych planów powinno zapewnić właściwe tempo rozwoju sił wytwórczych i prawidłowość proporcji rozwoju ekonomicznego.

Niezbędną przesłanką doskonalenia metod planowania jest zwiększenie jego elastyczności. Dyrektywny charakter powinien mieć tylko najważniejsze zadania i środki niezbędne dla wykonania NPG, różne w zależności od branż. Ministerstwa, prezydium WRN i zjednoczenia nie powinny rozszerzać zakresu wskaźników dyrektywnych dla przedsiębiorstw w stosunku do ustaleń NPG. Należy usprawnić metody planowania w przemyśle terenowym, państwowym i spółdzielczym.

3. Należy upowszechniać system długoterminowych jak i doraźnych umów o dostawy między producentami i odbiorcami i podnieść rangę tych umów.

W zakresie produkcji artykułów rynkowych dyrektywy planu powinny, stosownie do możliwości materiałowych gospodarki, wyznaczać tylko ogólne zadania produkcji w rozbiu na podstawowe grupy towarowe. Przedsiębiorstwa powinny mieć prawo, zależnie od przebiegu zamówień, same korygować swoje plany.

W celu ściślejszego dostosowania produkcji do zapotrzebowania odbiorców należy przy gotować wprowadzenie w planowaniu miernika produkcji towarowej zrealizowanej, zamiast obecnie stosowanego miernika produkcji towarowej, obejmującej również tę część produkcji, która powiększa zapasy przedsiębiorstw.

4. Istotne znaczenie posiada pogłębianie analitycznych metod planowania. Metody programowania optymalizacyjnego i inne instrumenty analityczne mogą i powinny znaleźć szerokie zastosowanie. Należy rozwijać i doskonalić system planowania regionalnego.

5. W dalszym doskonaleniu systemu ekonomiczno-finansowego zjednoczeń i przedsiębiorstw niezbędne jest wzmacnianie i ulepszanie rozrachunku gospodarczego dostosowane go do specyfiki branży.

6. W usprawnieniu metod planowania i zarządzania przemyśle niezwykle ważne miejsce zajmują ceny.

Celowe jest dokonanie reformy cen artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych w kierunku zbliżenia tych cen do rzeczywistych kosztów wytwarzania w kraju oraz zapewnienia ich właściwej relacji do cen rynku światowego.

W oparciu o nowe ceny zaopatrzeniowe zostanie zmieniony również system cen fabrycznych, aby mogły one skutecznie oddziaływać na postęp techniczny, na dostosowanie produkcji do potrzeb odbiorców i na podnoszenie jej jakości.

Udoskonalenie systemu finansowego i zmiany cen zaopatrzeniowych powinno umożliwić powiązanie wyników handlu zagranicznego, zarówno w imporcie jak i w eksporcie, z ogólnymi wynikami finansowymi przedsiębiorstw i zjednoczeń.

7. Należy przejść na system finansowania inwestycji, który zapewniłby centralne kierowanie procesem redystrybucji środków społecznych, a jednocześnie angażował środki własne przedsiębiorstw i zjednoczeń, podnosząc w ten sposób ich zainteresowanie poprawą wyników ekonomicznych i efektywnością nakładów inwestycyjnych. Zmiany zasad planowania i finansowania inwestycji wymagać będą odpowiedniego dostosowania organizacji i metod działania banków.

8. Postępująca koncentracja produkcji powoduje potrzebę tworzenia nowych układów organizacyjnych zjednoczeń i stosowania nowych form powiązań międzyzakładowych. Zakres uprawnień przedsiębiorstw w dziedzinie zarządzania i planowania powinien być zróżnicowany w zależności od ich wielkości i specyfiki branży.

9. Dalsze ulepszanie planowania i zarządzania gospodarką może odbywać się bez klóżeń w toku pracy i strat tylko w warunkach umacniania szeroko pojętej socjalistycznej dyscypliny pracy i wzrostu poczucia odpowiedzialności każdego członka załogi za pełne i sumienne wykonanie zadań, za przestrzeganie obowiązujących norm postępowania i przepisów.

10. Żaden system ekonomiczno-finansowy nie stworzy sam przez się prawidłowego kształtowania stosunków między różnymi ogniwami aparatu zarządzania ani właściwego układu do stosunków społecznych w procesie produkcji. Spraw tych nie da się bowiem oderwać od kierowniczej działalności partii i od właściwego spełniania innych funkcji przez administrację gospodarczą i związki

zawodowe, a przede wszystkim — przez samorząd robotniczy.

5. ZADANIA W DZIEDZINIE BADAŃ NAUKOWYCH

W okresie między IV i V Zjazdem nastąpił szybki wzrost nakładów na prace badawcze oraz rozszerzenie bazy kadrowej i materialnej placówek naukowych i wyższych uczelni.

1. Potrzeby gospodarki wymagają koncentracji prac badawczych wokół zadań o węzłowym znaczeniu dla dalszego rozwoju kraju. Przy podejmowaniu prac badawczych należy dokonywać analizy przewidywanych efektów ekonomicznych, uwzględniając warunki praktycznego zastosowania wyników badań w gospodarce, możliwości inwestycyjne, kadrowe itp.

Pierwszeństwo należy przyznać realizacji zadań, które służą: unowocześnieniu produkcji i metod wytwarzania; kompleksowemu wykorzystaniu bogactw naturalnych kraju; właściwemu zagospodarowaniu poszczególnych regionów.

W latach 1969—70 należy określić węzłowe problemy naukowo-techniczne o poważnym znaczeniu dla rozwoju gospodarki w latach 1971—1975. Problemy te trzeba przedłożyć do rozwiązania wybranym placówkom względnie ośrodkom naukowym.

2. W okresie 1969—1975 należy utrzymać dotychczasową dynamikę wzrostu nakładów na prace badawcze i rozwojowe, co oznaczać będzie przeznaczenie na ten cel pod koniec przyszłego 5-lecia 2,5 proc. dochodu narodowego. Jednym z głównych zadań jest usprawnienie struktury organizacyjnej szkół wyższych i placówek badawczych.

3. Doskonaląc i rozwijając własny potencjał badawczy, należy umacniać współpracę naukową z bratnimi krajami socjalistycznymi w zakresie wybranych kierunków i problemów. Trzeba dążyć do specjalizacji w dziedzinie badań, a także do tworzenia w miarę potrzeby wspólnych placówek badawczych.

6. HANDEL ZAGRANICZNY

Poważna rola w realizacji zadań stojących przed naszą gospodarką w latach 1971—1975 przypada handlowi zagranicznemu.

Rozwój gospodarczy kraju wymaga zwiększenia importu paliw, surowców i materiałów do produkcji oraz niektórych artykułów rolnospożywczych. Szczególnie szybko wzrastać będzie przywóz maszyn, urządzeń oraz zakupi licencji. Jedynym źródłem pokrycia tego importu jest eksport we wszystkich jego formach.

1. W obrotach handlu zagranicznego rosnącego znaczenia nabierać będzie wymiana gotowych wyrobów przemysłowych. Zwiększenie rozmiarów handlu zagranicznego w stosunku do dochodu narodowego wymaga uzyskania dalszej poprawy opłacalności wywozu.

Do roku 1975 powinniśmy zwiększyć eksport o ok. 48 proc. w stosunku do roku 1970 — głównie przez wydatny wzrost wywozu maszyn i urządzeń oraz przemysłowych artykułów konsumpcyjnych. Duży wpływ na określenie kierunków rozwoju eksportu powinny wywrzeć wieloletnie umowy o dostawach. Centrale handlu zagranicznego powinny zawierać takie umowy nie tylko z zakładami specjalizującymi się w wywozie, lecz również z innymi przedsiębiorstwami i zjednoczeniami przemysłowymi.

Główna rola w zwiększeniu wpływów dewizowych przypadnie w przyszłym pięcioletciu przemysłowi maszynowemu.

2. Ważnym działem eksportu pozostaną paliwa (węgiel), su-

Ciąg dalszy na str. 4

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Ciąg dalszy ze str. 3

rowiec (m. in. siarka) i materiały do produkcji. Udział tej grupy towarów w całości naszego eksportu będzie się zmniejszał, niemniej zachowa poważne znaczenie dla naszego bilansu obrotów towarowych i płatniczych z zagranicą.

Eksport artykułów rolnospożywczych powinien być utrzymany na obecnym poziomie. Wzrost eksportu tych towarów powinien iść w parze z pełnym zaopatrzeniem rynku wewnętrznego oraz uwzględniać wymogi jakościowe.

3. Rozwój naszej specjalizacji eksportowej powinien uwzględniać przede wszystkim potrzeby i żądania rynku krajów zrzeszonych w RWPG, w których trzeba też przede wszystkim szukać zaspokojenia naszych potrzeb importowych. Wzrastającą rolę w naszych obrotach handlowych z zagranicą powinny odgrywać kraje rozwijające się gospodarczo. Jesteśmy także zainteresowani w rozwoju wymiany handlowej z wysoko rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi.

7. ROZWÓJ BAZY SUROWCOWO-MATERIAŁOWEJ I KOOPERACYJNEJ

1. W gospodarce paliwowo-energetycznej istotne jest pokrycie przyrostu zapotrzebowania przede wszystkim bardziej efektywnymi nośnikami energii. Przy utrzymaniu decydującej roli węgla kamiennego należy poprawić strukturę bilansu paliwowo-energetycznego, przede wszystkim przez zwiększenie zużycia gazu ziemnego, a także paliw płynnych. Produkcja energii elektrycznej powinna z 5,5 mld. kWh w 1968 r. wzrosnąć do ok. 65 mld. kWh w 1970 r. i 96 mld kWh w 1975 r., głównie w oparciu o elektrownie spalające węgiel kamienny. Powinno znacząco wzrosnąć tempo wydobycia węgla koksującego, zwłaszcza w ROW.

2. Podstawowym problemem w hutnictwie żelaza będzie w latach 1971—75 osiągnięcie rozwoju postępowych standardów jakościowych produkowanych wyrobów, przy jednoczesnym obniżeniu kosztów własnych oraz rozszerzeniu asortymentów. Realizacja tych zamierzeń następować powinna przede wszystkim drogą modernizacji i rekonstrukcji wydziałów i urządzeń starego hutnictwa, zwłaszcza przetwórstwa. Istotne znaczenie dla osiągnięcia zadań przez hutnictwo będzie miało oddanie do użytku szeregu nowych i zmodernizowanych obiektów.

3. Podstawowym zadaniem w rozwoju górnictwa i hutnictwa metali nieżelaznych jest efektywne wykorzystanie zdolności produkcyjnych kopalni miedzi oraz dalsze unowocześnienie przemysłu cynkowego. Nowe kopalnie rud miedzi powinny dostarczyć w 1970 roku 4 mln. ton rudy, co w porównaniu z r. 1968 umożliwi zmniejszenie importu miedzi o przeszło 30 proc. przy równoczesnym wzroście jej zużycia w kraju w latach 1965—1970 o 32 proc. Konieczne jest przeznaczenie w następnym 5-leciu odpowiednich nakładów na rozwój budowę hutnictwa miedzi oraz zakładów wytwarzających gotowe wyroby z miedzi i jej stopów przy pewnym ograniczeniu wydatków na wydobycie rudy.

Niezbędne jest też dalsze unowocześnienie hutnictwa cynku oraz przyspieszenie budowy nowej kopalni rud cynkowo-olowiowych w Zagłębiu Olkusko-Chrzanowskim. W 1970 r. produkcja cynku powinna wynieść 233 tys. ton. W 1975 roku udział cynku uzyskiwanego z surowców krajowych nie powinien być mniejszy niż osiągnięty w 1970 r. Zużycie aluminium w przeliczeniu na 1 mieszkańca powinno w roku 1970 osiągnąć ok. 3,8 kg.

4. Bardzo istotnym zadaniem przemysłu chemicznego jest właściwe wykorzystanie przerobu ropy naftowej dla uzyskania niezbędnej ilości surowców petrochemicznych do produkcji tworzyw sztucznych, włókien i kaucuków syntetycznych oraz masowych półproduktów organicznych. Przy szły plan 5-letni powinien być okresem intensywnego rozwoju petrochemii. Zdolności produkcyjne pyrolyzy powinny ulec w porównaniu z 1970 r. niemal trzykrotnemu wzrostowi. Konieczne jest też zwiększenie przerobu ropy naftowej z ok. 5,7 mln. ton w 1968 r. do ok. 7,5 mln. ton w 1970 r. oraz do 13,5—14,5 mln ton w ostatnim roku następnego 5-letnia. Produkcja tworzyw sztucznych w latach 1971—1975 powinna zostać podwojona.

W bieżącym planie 5-letnim intensywnie rozwija się przemysł zastępujących surowce naturalne włókien chemicznych, których produkcję w 1975 roku powinno się zwiększyć prawie dwukrotnie w porównaniu z 1970 r. przy intensywnym rozwoju produkcji włókien syntetycznych. Należy podnieść jakość włókien włókoszowych, zwiększyć ich trwałość i odporność na pranie. Trzeba zapewnić wzrost udziału włókien chemicznych w ogólnym zużyciu z 43,2 proc. w 1965 r. do ok. 50 proc. w 1970 r. i do ok. 55 proc. w 1975 r. Ważnym zadaniem przemysłu chemicznego jest zapewnienie w latach 1971—1975 co najmniej dwukrotnego wzrostu wydobycia siarki, w oparciu o najbardziej efektywną technologię.

5. Przemysł maszynowy — dostawca maszyn i urządzeń niezbędnych dla unowocześnienia produkcji we wszystkich gałęziach przemysłu — odgrywa podstawową rolę w rozwoju całej gospodarki narodowej. Jego ważnym zadaniem w najbliższych latach jest opanowanie produkcji nowych wyrobów licencyjnych oraz własnych nowoczesnych konstrukcji.

Rozwój przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego powinien odbywać się na zasadzie koncentracji sił i środków w wybranych gałęziach. Celem zapewnienia prawidłowego rozwoju przemysłu maszynowego i poprawy jego wyników ekonomicznych konieczna jest rozbudowa wyspecjalizowanej bazy produkcyjnej półfabrykatów, podzespołów i zespołów maszyn oraz normalii, jak również istotna poprawa organizacji kooperacji przemysłowej. Należy dla wszystkich zakładów ustalić programy unowocześnienia poziomu wytwarzania do 1975 roku. Unowocześnieniu procesów wytwarzania powinno służyć uprzywilejowanie inwestycji modernizacyjnych w tym przemśle.

Jednym z istotnych zadań przemysłu maszynowego jest dalsze podniesienie jakości i nowoczesności produkowanych wyrobów.

Ważną rezerwę stanowią w przemyśle maszynowym możliwości poprawy organizacji produkcji w przedsiębiorstwach. Toteż ulepszanie form organizacji powinno być procesem ciągłym — podstawowym obowiązkiem każdego przedsiębiorstwa.

8. ZADANIA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Zakładany w gospodarce ogólny poziom inwestycji wymaga zwiększenia produkcji budownictwa w latach 1969—1970 o ok. 14 proc., a w 1975 r. o dalsze ok. 33—35 proc.

1. Moc produkcyjną budownictwa należy jednak rozwinąć szybciej, a mianowicie o ok. 38—40 proc., stwarzając w ten sposób rezerwę niezbędną dla sprawnego wykonawstwa inwestycyjnego. Ważna jest zwłaszcza rozbudowa przedsiębiorstw specjalistycznych. Celem jest rozszerzenie zakresu obowiązków generalnego wykonawcy przez przekazanie mu części funkcji dotyczących inwestora.

Pomyślne wykonanie zadań budownictwa zależeć będzie od

postępu techniczno-organizacyjnego. Oznacza to konieczność dalszego uprzemysłowienia budownictwa, stosowania na coraz szerszą skalę elementów wielkowymiarowych oraz szerszego wdrażania kompleksowej mechanizacji robót. Pilnym zadaniem jest rozszerzenie zakresu stosowania dokumentacji typowej i powtarzalnej w budownictwie przemysłowym.

2. Terminowe i sprawne zaopatrzenie w materiały budowlane obok postępu techniczno-organizacyjnego jest decydującą gwarancją właściwego przebiegu procesów inwestycyjnych. Po 1970 r. należy zapewnić taki wzrost produkcji materiałów budowlanych, aby zaspokoić nie tylko potrzeby kraju, ale wytworzyć dostateczną rezerwę operacyjną.

3. Podstawowym zadaniem budownictwa stać się powinno wydajne skrócenie cykli budowy oraz dalsza obniżka kosztów i podniesienie jakości wykonawstwa.

9. PRZEMYSŁ DLA ROLNICTWA

Dalszy rozwój rolnictwa wymaga zwiększenia dostaw odpowiednich środków produkcji, a przede wszystkim traktorów, narzędzi i maszyn rolniczych oraz nawozów i środków ochrony roślin. Wydatnie należy zwiększyć dostawy ciągników ciężkich o mocy 75 KM, ciągników lekkich o mocy 30 KM oraz maszyn towarzyszących w asortymencie znacznie rozszerzonym, w tym maszyn do sprętu zbóż, okopowych, roślin pastewnych i pielęgnacji użytków zielonych, a także części zamiennych bardzo ważnym zadaniem przemysłu jest dostarczenie nowoczesnych przyczep dostosowanych do warunków pracy w rolnictwie. Konieczne jest również pełne pokrycie popytu na deficytowe obecnie maszyny konne.

Należy kontynuować realizację programu zwiększenia produkcji nawozów azotowych oraz zwiększyć produkcję nawozów fosforowych. Przyrost produkcji nawozów powinien dokonywać się w postaci wieloskładnikowych nawozów wysoko skoncentrowanych.

Dzięki zwiększeniu krajowej produkcji nawozów sztucznych oraz importowi — dostawy dla rolnictwa powinny w 1975 r. wzrosnąć o około 40 proc. w porównaniu z 1970 r.

Rozwój produkcji środków ochrony roślin powinien zapewnić pełne pokrycie potrzeb i poprawę struktury tych wyrobów.

10. GŁÓWNE ZADANIA ROLNICTWA I LEŚNICTWA

Partia kontynuować będzie dotychczasową politykę rolną i doskonalić ją nadal we wspólnym interesie klasy robotniczej i chłopów. Naczelną zasadą polityki rolnej pozostaje kojarzenie szybkiego wzrostu produkcji z procesem socjalistycznych przeobrażeń społeczno-gospodarczych wsi.

1. Zadania wzrostu produkcji rolnej wymagają coraz bardziej intensywnego wykorzystania każdego hektara użytków rolnych. Konieczne jest zastrzeżenie ochrony gruntów uprawnych przed nadmiernym przeznaczaniem ich na cele nie rolnicze.

Państwo wspierać będzie inicjatywę produkcyjną i społeczną rolników przez poprawę ekonomicznych warunków produkcji, pomoc kredytową i wszechstronny instruktaż fachowy. Rozszerzać i doskonalić należy system kontraktacji, który w sposób planowy wiąże gospodarke indywidualną z gospodarką narodową.

2. Duża waga rolnictwa w gospodarce narodowej wymaga dalszego wydajnego zwiększenia nakładów inwestycyjnych. Przy ich rozdziale należy w szerszym zakresie uwzględnić potrzeby województw i terenów dysponujących warunkami szybkiego zwiększenia produkcji rolnej.

Konieczność dalszej modernizacji materialno-technicznej bazy rolnictwa oraz wzrost popytu na usługi maszynowe i inne potrzeby inwestycyjne wsi uzasadniają utrzymanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa — jako ważnej dzwigni unowocześnienia gospodarki chłopskiej.

Fundusz Rozwoju Rolnictwa będzie, podobnie jak dotychczas, stanowił materialną podstawę rozwoju wszechstronnej działalności kół rolniczych, która powinna koncentrować się na lepszym wykorzystaniu powszechnie występujących rezerw produkcyjnych.

3. Naczelnym zadaniem w produkcji rolnej jest osiągnięcie samowystarczalności w produkcji zbóż oraz wydajne zwiększenie zbiorów pasz — jako podstawy wzrostu produkcji zwierzęcej.

Dla dalszego powiększania produkcji zwierzęcej — obok szybkiego wzrostu produkcji zbóż — konieczne jest przyspieszenie wzrostu plonów roślin pastewnych i unowocześnienie gospodarki paszowej. Należy doprowadzić do zasadniczej poprawy gospodarki na użytkach zielonych, w których tkwią największe rezerwy produkcyjne.

4. Trzeba nadal rozwijać ogólnie bydła, produkcję żywności wołowej i mleka oraz ogólnie trzody chlewnej, jak również intensyfikować jej tuczą w oparciu o nowoczesną technologię.

5. Coraz większą rolę w postępie całego rolnictwa spełniają PGR. Powinny one koncentrować uwagę na powiększaniu produkcji zbóż, suszu z zielonek i ziemniaków, żywności wołowej i mleka oraz doskonałości produkcji nasion kwarlifikowanych i hodowlę zwierząt zarodkowych, przeznaczonych dla całego rolnictwa. Szczególnie ważną sprawą jest szybkie podniesienie produkcji i poprawa wyników gospodarczych słabych ekonomicznie PGR.

Większą niż dotychczas uważać zwrotić trzeba również na rozwój budownictwa mieszkaniowego także w formach spółdzielczych.

Państwo będzie nadal udzielać spółdzielniom produkcyjnym pomocy ekonomicznej i fachowej oraz zaopatrywać je w środki produkcji. Aby ta pomoc dała oczekiwane rezultaty, spółdzielnie produkcyjne powinny skierować główny wysiłek na produkcję żywności i zwierzęcą oraz na umocnienie zespołowej gospodarki przy coraz lepszym wykorzystaniu własnych środków.

6. O wzroście plonów zdecydować przede wszystkim poziom nawożenia mineralnego. Dlatego należy tak szybko powiększać dostawy nawozów, aby pod zbory 1975 roku osiągnąć poziom ich zużycia w wysokości 190—200 kg w czystym składniku (NPK) na 1 ha użytków rolnych. Konieczne jest dalsze wydajne zwiększenie wapnowania gleb.

Zasadniczy wpływ na efektywność produkcji zwierzęcej wywierać powinna poprawa żywienia zwierząt i coraz szersze stosowanie przemysłowych mieszanek pasz, dodatków mineralnych i prefabrykatów za stępczych. Stosownie do tych zadań należy więc rozbudowywać i modernizować przemysł paszowy, farmaceutyczny i bioweterynaryjny. Trzeba zwiększyć dostawy materiałów budowlanych dla potrzeb wsi i rolnictwa.

7. Intensyfikacja rolnictwa wymaga znacznego rozszerzenia usług produkcyjnych, remontowych, inwestycyjnych i handlowych.

Kółka rolnicze, POM i ich filie powinny więc koncentrować wysiłki na rozszerzaniu usług mechanicznych. Usługi w zakresie wysiewu nawozów i wapna, ochrony roślin, zbioru zbóż i okopowych pielęgnacji użytków zielonych powinny być uznane za priorytowe. Należy nadal rozwijać proces koncentracji sprzętu w kółkach rolniczych, organizować i umacniać międzykółkowe bazy maszynowe, zwłaszcza w rejonach, gdzie pokrycie potrzeb usługowych warunkuje szybszy wzrost produkcji rolnej.

8. Rosnące wyposażenie rolnictwa w nowoczesne środki produkcji wymaga, dalszego, szybszego podnoszenia kwalifi-

kacji rolników i ogółu pracowników rolnictwa. Kółka rolnicze, związki zawodowe i samorząd rolniczy w PGR, za pomocą spółdzielni produkcyjnych i służby rolnej powinny uważać podnoszenie kultury rolnej, upowszechnianie postępowych metod agrotechniki jako jedno z głównych swoich zadań. Niezmiennie ważne jest doskonalenie przygotowania młodzieży do pracy w rolnictwie i w związanych z nim zawodach.

9. Szybki postęp nauki i techniki w rolnictwie zobowiązuje do stałego doskonalenia pracy kadry inżyniersko-technicznej. Bardzo ważne jest także szybkie wdrażanie do produkcji wyników badań naukowych.

Najważniejszym zadaniem gospodarki rolnej pozostaje podnoszenie produktywności lasów. W tym celu konieczna jest wszechstronna intensyfikacja gospodarki leśnej. Nie mniej ważne jest dążenie do poprawy zagospodarowania lasów chłopskich.

W okresie do 1975 roku zapewnić należy istotny postęp mechanizacji prac gospodarczo-leśnych, znacznie poprawić stan dróg leśnych i rozbudować osady celem umożliwienia eksploatacji wszystkich kompleksów leśnych.

11. PRZEMYSŁ ROLNO-SPOŻYWCZY

W całokształcie polityki rolnej coraz większego znaczenia nabiera szybkie powiększanie mocy przetwórczych przemysłu spożywczego.

1. W latach 1971—1975 przyrost nakładów inwestycyjnych w przemyśle rolno-spożywczym powinien usunąć istniejące niedobory zdolności produkcyjnych i zapewnić wykorzystanie surowców oraz lepsze zaspokojenie potrzeb ludności i eksportu.

2. Zwiększenie podaży surowców rolnych, zwłaszcza produktów pochodzenia zwierzęcego oraz owoców i warzyw, a także znaczny wzrost połowów ryb wymaga dalszej rozbudowy chłodnictwa składowego i transportu chłodniczego. Również piekarnictwo, masarnie i wytwórnie napojów chłodzących wymagają rozbudowy i zwiększenia zdolności produkcyjnej.

3. Dalsze usprawnienie gospodarki żywnościowej wymaga ściślejszego powiązania rolnictwa i przemysłu spożywczego, lepszej koordynacji inwestycji oraz dostosowania rozmieszczenia przetwarzających surowce rolne zakładów do baz produkcji rolnej.

12. ZADANIA W ZAKRESIE ROZWOJU TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

Wzrost gospodarki w latach 1971—75 wymaga przyspieszenia rozwoju i unowocześnienia wszystkich rodzajów transportu i łączności.

1. Powstałe w toku bieżącego 5-letnia trudności w działaniu kolei powinny być usuwane stopniowo w latach najbliższych przez zwiększenie liczby wagonów towarowych oraz usprawnienie pracy eksploatacyjno-przewozowej.

Do 1975 r. powinny zostać zelektryfikowane wszystkie podstawowe magistrale kolejowe. Główny nacisk powinien być położony na trasę spalinową. 2. Przewidywany wysoki wzrost przewozów samochodami wymaga w okresie 1971—1975 zwiększenia dostaw samochodów o dużej ładowności wozów specjalnych oraz wysoko tonażowych przyczep samowyladowczych. Szczególną uwagę należy zwrócić na rozwój komunikacji autobusowej.

3. Zwiększające się w szybkim tempie obroty morskie wymagają dalszego wydajnego rozwoju floty handlowej. Towarzystwo temu musi rozwój stoczni remontowych, a także budowa nowoczesnych specjalistycznych baz przeładunkowych w portach.

4. Podstawowym kierunkiem rozwoju łączności powinna być rozbudowa i unowocześnienie telekomunikacyjnej sieci międ-

zymiastowej. Należy wydatnie zwiększyć liczbę instalowanych numerów telefonicznych w miejskich centralach automatycznych oraz w dalszym ciągu rozwijać system łączności telegraficznej i dalekopisowej.

13. ZAOPATRZENIE LUDNOŚCI — USŁUGI

1. Niezbędne jest zapewnienie szybkiego rozwoju przemysłów produkujących dla potrzeb rynku, zwłaszcza przemysłu lekkiego. Tempo wzrostu dostaw wyrobów tego przemysłu powinno wynieść w latach 1969—1970 ok. 16 proc., ale w szybszym tempie — o ok. 23 proc. powinny wzrosnąć dostawy artykułów rynkowych produkowanych przez przemysł maszynowy i metalowy; dostawy wyrobów przemysłu chemicznego — o ok. 25 proc., a meblarskiego o ok. 21 proc.

2. Zmiany w strukturze spożycia będą kształtować się pod rosnącym wpływem wzrostu zatrudnienia, znacznie wypreżającego ogólny wzrost liczby ludności oraz pod wpływem wzrostu grupy ludności w wieku 20—29 lat, w którym rozpoczyna się samodzielną życie. Oba te czynniki spowodują poważny wzrost zapotrzebowania na odzież, obuwie i inne artykuły przemysłowe, a także na mieszkanie, meble oraz wszelkiego rodzaju usługi. Ważne zadanie stoi zwłaszcza przed przemysłem motoryzacyjnym, który obok wydatnego zwiększenia dostaw samochodów osobowych powinien również zapewnić wystarczającą produkcję części zamiennych oraz rozwinąć obsługę techniczną i remontową samochodów.

3. Ulepszenie organizacji i funkcjonowania handlu powinno opierać się przede wszystkim na: pogłębieniu analizy popytu, dalszej poprawie systemu zamawiania towarów i gospodarowania ich zapasami; usprawnianiu działalności organizacji wiodących w handlu, intensyfikacji sprzedaży artykułów, których podaż jest dostateczna; dalszym usprawnieniu obsługi konsumentów i rozszerzeniu zakresu usług.

4. W następnym 5-leciu nieodwzajemnione wydatne zwiększenie zakresu odpłatnych usług dla ludności poprawienie ich jakości i terminowości. Należy zapewnić wzrost wartości usług jednostek gospodarki uspołecznionej dla ludności w 1975 r. o ponad 50 proc. W porównaniu z 1970 r. państwowy przemysł terenowy i spółdzielczość pracy, obok swego głównego zadania jakim jest świadczenie usług — muszą rozszerzyć produkcję artykułów rynkowych. Trzeba ograniczać tendencję do zwiększenia obrotów rzemiosła z gospodarką uspołecznioną w zakresie współpracy kooperacyjnej. Należy przeciwdziałać szkodliwemu przechwytywaniu części dochodu narodowego przez prywatne pośrednictwo handlowe.

14. BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE I GOSPODARKA KOMUNALNA

1. W latach 1971—1975 należy, w porównaniu do przewidywanych wyników obecnej 5-letki, zwiększyć program rzeczowy budownictwa mieszkaniowego — licząc w izbach o ok. 28 proc., a uwzględniając niezbędne zwiększenie przeciętnej powierzchni użytkowej izb i mieszkań o ok. 31 proc. Wzrost uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego w tym okresie powinien wynieść odpowiednio — w izbach ok. 31 proc., a w m kw. powierzchni użytkowej — o ok. 37 proc. Należy dążyć do poprawy rozwiązań funkcjonalnych w mieszkaniach.

Podstawową drogą poprawy warunków mieszkaniowych ludności powinno stanowić budownictwo spółdzielcze. Naczelnym zadaniem spółdzielczości mieszkaniowej powinno być zapewnienie do 1975 r. mieszkań w zasadzie dla wszy-

Ciąg dalszy na str. 5

Uchwała V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Dokończenie ze str. 4

stkich członków zarejestrowanych do końca 1970 r. oraz tych kandydatów, których sytuacja mieszkaniowa będzie szczególnie trudna. Należy w latach 1971—1975 zapewnić również mieszkańia spółdzielcze dla rodzin kierowanych do spółdzielni przez rady narodowe i zakłady pracy.

2. Do głównych zadań gospodarki komunalnej w latach 1971—1975 należy osiągnięcie dalszej, wyraźnej poprawy w zaopatrzeniu ludności miast w wodę, w odprowadzeniu i oczyszczaniu ścieków, funkcjonowaniu komunikacji miejskiej oraz oczyszczaniu miast.

3. W miarę możliwości należy zwiększyć dyspozycyjne zasoby wodne i ich wykorzystanie dla potrzeb ludności i gospodarki oraz poprawić zabezpieczenie ludności i majątku narodowego przed powodzią.

15. ŚWIADCZENIA SPOŁECZNE

Podstawowym zadaniem partii w dziedzinie polityki społecznej jest doprowadzenie do zrównania uprawnień robotników i pracowników umysłowych w zakresie świadczeń socjalnych. Zrównanie wyników mogą przede wszystkim ze stażu pracy; zostaną zachowane niektóre odrębne normy, związane ze szczególnym rodzajem pracy.

1. Realizację tej zasady należy rozpocząć od ujednolicenia norm urlopowych, które zarówno dla robotników, jak i dla pracowników umysłowych już pracujących i nowo przystępujących do pracy powinny wynosić:

- po 1 roku pracy — 14 dni rob.
- po 3 latach pracy — 17 dni rob.
- po 6 latach pracy — 20 dni rob.
- po 10 latach pracy — 26 dni rob.

Normy te powinny być uzależnione od stażu pracy, obejmującego również okres nauki.

Nowe ujednolicone normy urlopowe należy wprowadzać w życie sukcesywnie w ciągu dwóch lat, poczynając od roku 1969. Zrównanie pozostałych praw pracowniczych, a wśród nich przede wszystkim uprawnień do pobierania

świadczeń chorobowych, należy urzeczywistniać sukcesywnie po roku 1970.

2. Należy kontynuować rozpoczęte już skracanie czasu pracy. W najbliższych 2 latach należy zakończyć wprowadzenie skróconego, dziennego normy czasu pracy na stanowiskach pracy o warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz rozszerzyć stosowanie systemu 4-brygadowego w branżach, w których występuje praca ciągła.

3. Wyrównanie dysproporcji w poziomie świadczeń socjalnych na rzecz poszczególnych grup pracowników wymaga prawidłowego podziału środków.

4. Z uwagi na wzrost zatrudnienia kobiet konieczne jest zwiększenie liczby miejsc w żłobkach i przedszkolach oraz w dalszym ciągu rozszerzenie zakresu zorganizowanego wypoczynku wakacyjnego dzieci i młodzieży.

5. Stała poprawa poziomu opieki zdrowotnej wymaga dalszej rozbudowy sieci placówek lecznictwa otwartego i skutecznych form powiązania przychodni i ośrodków zdrowia ze szpitalnictwem. Szczególnie za dania spoczywają na placówkach przemysłowej służby zdrowia.

6. W rozwoju działalności socjalnej zapewnić należy pierwszeństwo problemom bezpieczeństwa, higieny pracy oraz opieki zdrowotnej.

7. Należy zapewnić pracownikom możliwość spożywania gorących posiłków w zakładach pracy poprzez tworzenie stołówek i bufetów, a także do starczania posiłków do wydziałów produkcyjnych.

8. Pracownicy odchodzący z czynnego życia zawodowego na zasłużony wypoczynek powinni być otoczeni troską zakładów pracy. Rencistom trzeba zapewnić korzystanie w niezbędnym zakresie ze stołówek pracowników, czasów zakładowych i różnych form opieki zdrowotnej oraz urządzeń kulturalnych zakładów pracy.

9. Należy systematycznie poprawiać warunki wypoczynku urlopowego i niedzielnego ludzi pracy.

Należy intensywnie krzewić sport i turystykę wśród ludzi pracy.

II. Zadania partii w dziedzinie rozwoju demokracji socjalistycznej

1. Wszechstronny socjalistyczny rozwój naszego kraju dokonuje się w walce klasowej. Siły prawicy społecznej i współdziałające z nią ugrupowania rewizjonistyczne próbowały w naszym społeczeństwie siać zamęt ideologiczny i dezorientację polityczną. Głównym sprzymierzeńcem tych sił antysocjalistycznych i reakcyjnych stał się rewizjonizm. U podstaw teoretycznych pojęć i politycznej praktyki rewizjonizmu leży ideologia burżuazyjna.

Rewizjoniści podważają zasadę kierowniczej roli klasy robotniczej i jej partii na rzecz wprowadzenia zasady wolnej gry sił politycznych, głoszą, że dyktatura proletariatu w społeczeństwie bez klas antagonicznych — to przeżytek. Zmierzają do zatarcia różnicy między demokracją burżuazyjną i socjalistyczną.

Rewizjonizm posiada zaplecze w postaci nawarstwienia dawnego, burżuazyjnego sposobu myślenia i stosunku do interesu społecznego w różnych kręgach społeczeństwa, zwłaszcza wywodzących się z licznych niegdyś drobnomieszczaństwa.

Zwalczanie rewizjonizmu i innych sił antysocjalistycznych pozostaje jednym z naczelnych zadań partii. Wymaga ono przede wszystkim wychowywania szeregow partyjnych w duchu wierności zasadom marksizmu-leninizmu i nieustannej pracy nad krzewieniem w całym społeczeństwie świadomości socjalistycznej, patriotyzmu i internacjonalizmu.

2. Podstawa socjalistycznej demokracji jest sprawowanie władzy państwowej przez masę pracującą na czele z klasą

mokracji socjalistycznej jest umacnianie dyscypliny społecznej i praworządności socjalistycznej.

Organy państwowe, powołane do ochrony praworządności, porządku społecznego i bezpieczeństwa obywateli, powinny być otoczone szczególną troską partii. Należy przyspieszyć przebudowę naszego socjalistycznego systemu prawnego.

Partia troszczy się stale o umocnienie obronności kraju o zapewnienie należytego poziomu polityczno-moralnego i gotowości bojowej Ludowego Wojska Polskiego, które stoi na straży bezpieczeństwa naszej socjalistycznej Ojczyzny.

3. System polityczny naszego państwa opiera się na sojuszu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym. Nasza partia przy współudziale ZSL i SD sprawuje kierownictwo polityczne w państwie i we Francji Jedności Narodu. Zjednoczone Stronnictwo Ludowe i Stronnictwo Demokratyczne — jako samodzielne partie polityczne, współodpowiedzialne za politykę państwa i losy narodu, wnoszą wkład w rozwój demokracji socjalistycznej.

Przypadające na przyszły rok wybory do Sejmu i rad narodowych stawiają przed komitetami FJN pilne zadanie określenia razem z radami narodowymi kierunków działania na przyszłość, odpowiadających polityce państwa oraz uzasadnionym postulatom ludności.

Partia stwarza będzie warunki do zwiększenia udziału bezpartyjnych we współrządzeniu. Jedynym kryterium oceny obywateli jest ich stosunek do ludowego państwa i zadań socjalistycznego budownictwa. Partia przeciwstawia się podziałowi społeczeństwa według stosunku do religii; w realizacji programu budownictwa socjalistycznego w Polsce uczestniczą wierzący i niewierzący.

Rady narodowe, korzystając ze zwiększonych uprawnień, powinny zapewnić harmonijny rozwój społeczno-ekonomiczny swego terenu oraz skutecznie wypełniać swoje funkcje koordynacyjne.

4. Związki zawodowe stanowią jedno z podstawowych ogniw demokracji socjalistycznej. Ich zadaniem powinno być:

Troska o stałe powiększanie produktu społecznego na drodze wzrostu wydajności pracy i obniżki kosztów własnych, rozwijanie społeczno-produkcyjnych inicjatyw załóg oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych załóg; zapewnienie przestrzegania w przedsiębiorstwach socjalistycznej praworządności, sprawie dliwego stosowania bodźców materialnych i moralnych, właściwego podziału nagród, premii i funduszy zakładowego, zwalczania klik i aspołecznych jednostek; dbanie o poprawę warunków pracy, o rozwój sportu i turystyki; współudział w kształtowaniu polityki kulturalnej państwa oraz rozwijanie robotniczych placówek kulturalno-oświatowych.

Partia uznaje za niezbędne dalsze zwiększanie roli samorządu robotniczego przedsiębiorstw jako wypróbowanej formy udziału załóg w zarządzaniu. Uprawnienia prezydium Rady Robotniczej do wyrażania opinii przy powoływaniu lub odwoływaniu dyrektorów przedsiębiorstw powinny być w pełni respektowane przez kierownictwa przedsiębiorstw.

5. Ideowo-polityczne wychowanie młodzieży, jej kształcenie i przygotowanie za wodowe, zapewnienie młodemu pokoleniu jak najlepszych warunków życia stanowi przedmiot serdecznej troski partii. Przygotowanie młodzieży do życia w społeczeństwie socjalistycznym wymaga wychowania jej w duchu poszanowania pracy i twórczego wysiłku ludzkiego, w poczuciu odpowiedzialności za losy i bezpieczeństwo Polski i za pomysłny rozwój socjalizmu.

Doniosłą rolę w procesie socjalistycznego wychowania młodego pokolenia spełniają ideowo-polityczne organizacje

młodzieży — ZMS i ZMW, ZHP oraz Koła Młodzieży Wojskowej, a także powszechne na organizację studencką — ZSP. Instancje i organizacje partyjne powinny zwiększyć pomoc dla związków młodzieży, zwłaszcza w zakresie wzbogacania treści i form pracy ideowo-politycznej, wspierać ich inicjatywy i poczynania wychowawcze oraz podnosić aktywność członków partii działających w organizacjach młodzieżowych.

6. Zapewnienie gospodarce kwalifikowanych kadr wymaga zmian w dotychczasowej strukturze przygotowania dziewcząt i kobiet do zawodu. Należy zapewnić zwiększenie ich udziału w szkołach o kierunkach technicznych, w za-

sadniczych szkołach zawodowych oraz w systemie powszechnej oświaty rolniczej.

7. Ważną formą współdziału szerokich rzesz społeczeństwa w gospodarowaniu oraz w zaspokajaniu różnych potrzeb ludności jest ruch spółdzielczy. Spółdzielczość — to szkoła gospodarowania i zespolonego działania, która powinna koncentrować się na rozszerzeniu usług dla ludności, usprawnianiu obrotu towarowego na wsi i w mieście. Ważne zadania spoczywają na spółdzielczości mieszkaniowej, do której należy rozwój budownictwa mieszkaniowego, właściwe gospodarowanie budynkami w osiedlach i organizowanie współżycia mieszkańców.

III. Zadania partii w dziedzinie oświaty i kultury

1. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE I ŚREDNIE

Polityka partii w dziedzinie oświaty powinna w nadchodzących latach zmierzać do: — zapewnienia w 1975 r. dalszego nauczania po 8-letniej szkole podstawowej około 90 proc. jej absolwentów w całym kraju,

— lepszego dostosowania sieci szkół zawodowych i kierunków kształcenia do potrzeb poszczególnych gałęzi gospodarki oraz ustalenia właściwych proporcji między kadrą kwalifikowanych robotników a kadrą ze średnim wykształceniem technicznym,

— planowe rozwijanie sieci szkół przyzakładowych oraz sieci internatów,

— inicjowania i popierania wszelkich przedsięwzięć, zmierzających do rozszerzania możliwości podwyższania kwalifikacji i awansu społecznego dla pracujących robotników (wieczorowe kształcenie i do bywanie średniego wykształcenia w liceach dla pracujących).

Dla pogłębienia ideowo-wychowawczej pracy szkół konieczne jest dokonanie weryfikacji treści programowych, zwłaszcza przedmiotów humanistycznych i wyraźne podniesienie walorów wychowawczych i poziomu dydaktycznego podręczników szkolnych. Niezbędne jest również opracowanie jednolitego systemu wychowania.

Ponieważ poziom nauczania i wychowania w szkole zależy od wykształcenia samego nauczyciela, konieczne jest stopniowe przekształcanie systemu 2-letnich studiów nauczycielskich w system 3-letnich wyższych szkół nauczycielskich oraz tworzenie studiów pedagogicznych w uczelniach technicznych, rolniczych i ekonomicznych w celu przygotowania kadr dla szkolnictwa zawodowego.

W rozwoju systemu oświaty i wychowania należy zwiększać rolę nauk pedagogicznych. Przedmiot — wychowanie obywatelskie należy powierzyć najbardziej doświadczonym i zaangażowanym ideowo pedagogom, a jego program systematycznie doskonalić w oparciu o gromadzone doświadczenia.

2. SZKOLNICTWO WYŻSZE

Plany i programy nauczania szkół wyższych wymagają ciągłego doskonalenia w takim kierunku, aby zdobyty przez absolwentów zasób wiedzy teoretycznej i specjalistycznej wystarczał dla samodzielnego podejmowania pracy zawodowej i uzupełniania kwalifikacji w miarę postępu nauki i techniki. Staje się konieczne rozszerzenie studiów podyplomowych i wprowadzenie planowego systemu doskonalenia kadr.

Jednym z głównych warunków umacniania więzi szkoły z życiem jest podporządkowanie pracy naukowo-badawczej kadry szkolnictwa wyższego potrzebom kraju, wciąganie do pracy w szkolnictwie wyższym w daleko szerszym niż dotychczas zakresie wybitnych specjalistów-prak-

tyków, organizowanie przewidywanych w programie studiów praktyk w nowoczesnych przedsiębiorstwach oraz wdrażanie tematyki prac dyplomowych, doktorskich i habilitacyjnych z konkretnymi zadaniami gospodarki i kultury. Zasady odbywania stażu pracy przez absolwentów szkół wyższych (z uwzględnieniem specyfiki zawodu) wymagają bardziej konkretnego uregulowania.

Programy nauk społecznych powinny uwzględniać konieczność zaznajamiania studentów z socjalistyczną myślą i praktyką, z twórczym dorobkiem marksizmu-leninizmu, z krytyką burżuazyjnych koncepcji i doktryn politycznych, ekonomicznych i społecznych, aby w oparciu o naukowe przesłanki wychowywać młode pokolenie w duchu ideologii socjalistycznej.

Szczególną wagę należy przywiązywać do nauczania podstaw nauk politycznych; przedmiot ten powinien stopniowo objąć studentów wszystkich kierunków.

Trzeba, aby władze uczelni czuwały nad prawidłową realizacją zadań wychowawczych szkół, nie dopuszczając do nadużywania zasady swobody badań i dyskusji naukowych dla szerzenia poglądów politycznych i teorii społecznych sprzecznych z socjalizmem. Od każdego pracownika szkoły wyższej wymagać trzeba nie tylko określonych kwalifikacji naukowych, lecz również umiejętności dydaktycznych i walorów moralno-ideowych. Tymi samymi kryteriami powinny kierować się władze szkół w doborze, ocenie i awansowaniu

kadry naukowo-dydaktycznej. Udział przedstawicieli organizacji młodzieżowych w senatach, radach wydziałowych i radach pedagogicznych oraz w uczelnianych i wydziałowych radach dla spraw młodzieży powinien podnosić poczucie współodpowiedzialności samych studentów za rezultaty nauczania i wychowania w uczelniach.

Wszystkich studentów studiów dziennych należy objąć

IV. Zadania partii w dziedzinie międzynarodowej

1. W okresie dzielącym nas od IV Zjazdu sytuacja między narodowa kształtowała się pod wpływem wzmagającej się walki między dwoma systemami społeczno-ustrojowymi: siłami socjalizmu, postępu i pokoju a siłami imperializmu, reakcji i wojny.

Pokój świata i Europy został utrzymany dzięki stałemu wzrostowi potęgi obronnej i potencji ekonomicznej, dzięki konsekwentnej pokojowej polityce międzynarodowej obojgu socjalistycznego. W ciągu ostatnich lat — mimo wszystkich przeciwności i trudności na swej drodze — socja-

lizm potwierdził z nową siłą, że jako system społeczno-ekonomiczny zapewnia szybkie tempo rozwoju sił wytwórczych, służących podnoszeniu stopy życiowej, postępowi socjalnemu, kulturalnemu i cywilizacyjnemu.

Liczba kadr z wyższym wykształceniem powinna wyprzedzać wzrost zatrudnienia w gospodarce uspołecznionej.

Rekrutacja na pierwszy rok studiów w roku akademickim 1968—1969 poważnie zwiększyła udział młodzieży robotniczej i chłopskiej wśród ogółu przyjętych. Konieczne jest utrwalenie tego postępu.

Kierownictwa uczelni i resorty powinny zapewnić realizację zadań wychowawczych, dydaktycznych i naukowo-badawczych szkolnictwa wyższego.

3. POLITYKA KULTURALNA

Udostępniając społeczeństwu najlepsze osiągnięcia kultury narodowej i światowej — partia z całym zdecydowaniem będzie popierać rozwój i upowszechnianie przed wszystkim tej twórczości, te dzieła sztuki, które sprzyjają umocnieniu socjalistycznego światopoglądu i socjalistycznych stosunków między ludźmi. Jednocześnie partia będzie konsekwentnie przeciwstawiać się przenikaniu treści wstecznych i antysocjalistycznych, niosących z sobą pesymizm i nihilizm moralny.

Partia, wysoko ceniąc osiągnięcia zaangażowanych w sprawę budowy socjalizmu w Polsce twórców i działaczy kultury, ich wkład w dzieło kształtowania świadomości społeczeństwa, oczekuje jednocześnie od pisarzy i artystów dalszych dzieł, organicznie związanych z życiem narodu, z dążeniami, pragnieniami i przeżyciami budowniczych socjalistycznej Polski. W pełni respektując swobodę twórców w wyborze środków wyrazu artystycznego i poszukiwaniach warsztatowych, w doskonałym naleniu form wszystkich dziedzin sztuki, partia walczyć będzie środkami ideowymi, o sztukę nowoczesną, a zarazem dostępną szerokim rzeszom odbiorców — o sztukę przenikniętą socjalistycznym humanizmem.

Realizacja tej linii partii w polityce kulturalnej wymaga przede wszystkim wyższego stopnia odpowiedzialności społecznej samych twórców. Wielką rolę w tej dziedzinie mają do spełnienia podstawowe organizacje partyjne środowisk twórczych.

Należy zwiększyć wysiłki zmierzające do przezwyciężenia historycznych opóźnień w rozwoju kulturalnym poszczególnych regionów kraju. Spryjać temu powinna polityka w zakresie inwestycji kulturalnych.

Należy rozbudowywać i unowocześniać przemysł poligraficzny i papierniczy, aby zwiększyć nakłady i objętość prasy. Niezbędna jest dalsza rozbudowa i unowocześnienie sieci kin. Należy zwiększyć produkcję filmów o walorach ideowo-wychowawczych, zwłaszcza przeznaczonych dla młodzieży.

Dokończenie Uchwały V Zjazdu PZPR podamy w numerze jutrzejszym.

Lepiej obliczać koszty

Trzydziestodwuletni Piotr Dębowski reprezentował na V Zjeździe partii konińskich energetyków. Urodzony i wychowany na Ziemi Konińskiej (w Sławsku) rości zawodowo i politycznie wraz z młodym przemysłem tego okręgu. Obecnie pracuje na stanowisku palacza kotłowego w Elektrowni „Konin”. Obsługuje sprężniętą parę, która jest źródłem energii elektrycznej. Od jego pracy zależy w dużej mierze ciągłość zaopatrzenia przemysłu i ludności w prąd, zależy zużycie węgla na jednostkę energii oraz wysokość kosztów jej produkcji. O tych sprawach dyskutował na powiatowej konferencji przedzjazdowej w Koninie i do tych spraw nawijamy w naszej z nim rozmowie.

— Na konferencji powiatowej wyrażiliście obawę, czy półroczne opóźnienie w rozpoczęciu budowy nowej odkrywki węgla brunatnego w Józwinie, nie spowoduje zakłóceń w dostawie węgla dla „Pałnowa”. Wyjaśniła się ta sprawa?

— Tak, ale nie do końca. Na budowę odkrywki zwrócić no teraz więcej uwagi, siłą środków tak, że górnicy gwarantują, iż w roku 1971 da ona węgiel elektrowni. Natomiast nie zapewniono dotychczas dostaw specjalnych wagonów wywrotek. I to mnie martwi. Bo terminowe odkrycie złoża, to dopiero połowa zadania. Węgiel trzeba do elektrowni przywieźć...

— O jaką wielkość przewozów tu chodzi?

— Nasza elektrownia zużywa do 20 000 ton węgla na dobę. Elektrownia pałnowska będzie dwa razy większa od naszej, więc będzie potrzebowała odpowiednio więcej węgla, którego dostarcza się z odkrywek elektryczną koleją górnica. Jeśli zabraknie wagonów, a górnicy podzielią posiadany tabor między elektrownie, to w obu może wystąpić podobne zjawisko co w „A-

damowie”: niepełne wykorzystywanie dyspozycyjnej mocy.

— Mówiliście, że wasza elektrownia ma tę samą moc co adamowska, lecz tamta daje mniej i droższej energii niż konińska. Czy tam pracują gorsi palacze?

— Ależ skąd! Elektrownia „Adamów” ma doskonałych fachowców i wydajniejsze (większe i nowsze) kotły i turbiny. Rzecz w tym, że z braku wystarczającej ilości węgla brunatnego trzeba dowozić miał ze Śląska i spalać

Piotr Dębowski: „...Są dwie koncepcje: doprowadzić do Turka bocznice kolejową (...) lub gaz ziemny z okolic Ostrowa...”
Fot. — K. Przychołki

pod kotłami mieszankę. Koszt transportu tego miału, sporządzenie mieszanki i inne związane z tym czynności powodują, że koszt paliwa w wytworzeniu każdego kilowata energii jest tam dużo większy niż pierwotnie planowano i wyższy niż u nas, a wykorzystanie jej potencjalnej mocy mniejsze.

— Jak temu zaradzić?

— Zaopatrywać „Adamów” w wystarczającą ilość taniego paliwa. Jak to zrobić — jest sprawą ekonomistów i planistów. Są 2 koncepcje: doprowadzić do Turka bocznice kolejową — bo obecnie miał w głowy wozi się samochodami, które słono kosztują — lub gaz ziemny z okolic Ostrowa. Lecz decydować trzeba szybko, bo gospodarka narodowa ponosi straty.

— Elektrownia, w której pracujecie, była pierwszą zbudowaną w tym okręgu, wyposażoną w turbosprężarki różnych zagranicznych marek, jest teraz najstarsza ale i najbardziej doświadczona. Czy można powiedzieć, że osiągnęła ona szczyt swoich możliwości w dziedzinie obniżania kosztów produkcji energii?

— Jeśli chodzi o wewnętrzne możliwości, to chyba zbliżamy się do tego szczytu. Na wiosnę tego roku podjęliśmy zobowiązania na czesć Zjazdu partii obniżenia zużycia paliwa o 2 gramy na kilowacie energii. Udało się. Podjęliśmy więc dodatkowe zobowiązanie na dalsze 2 gramy. Powie ktoś, wielka rzecz... gramy! Ale przy naszych wielkościach produkcji, dało to już 85 846 ton węgla o wartości prawie 7 mln zł. Za tę oszczędność nasza załoga otrzymała ponad milion złotych premii.

— Z odpowiedzi wnioskuję, że na ekonomię pracy waszej elektrowni mają wpływ także czynniki zewnętrzne od was niezależne. Czy możecie dać jakiś przykład?

— Jest ich wiele: raptowne zmiany w poborze energii w ciągu dnia i małe jej zużycie nocą, co zmusza nas do ciągłego lawirowania urzędzenia mi wytwórczymi; kiepskie zaopatrzenie w narzędzia, materiały i części wymienne do remontów, co niepotrzebnie je wydłuża i podraża; wreszcie — niepełne wykorzystywanie naszych mocy przesyłania ciepłej wody do ogrzewania mieszkań i innych pomieszczeń.

— Macie na myśli rurociągi grzewcze?

— Tak, budując je, instalując kotły, zbiorniki, pompy i inne drogie urządzenia, uwzględnialiśmy docelowo zapotrzebowanie na ciepło, zgłoszone nam przez miasto, Hutę Aluminium, Warszawę Górniczą i inne jednostki, w tym także przez Wojewódzkie Zjednoczenie PGR. Miało ono w planie budowę dużego kombinatu ogrodniczego przy naszej elektrowni i nie zbudowało go. Sąd nasze, wielomilionowej wartości, urządzenia grzewcze nie są w pełni wykorzystywane. Dam wam, redaktorze, nasze obliczenia w tej sprawie. Dobrze byłoby, abyście je wykorzystali.

Rozmawiał:
PIOTR CHOJNACKI

GOSPODARZY CZAS TERAŹNIEJSZY I PRZYSZŁY

Występując w zjazdowej dyskusji, Józef Cyraniewicz m. in. powiedział, że Zjazd wytyczył zadania, które są drogowskazami dla dalszej pracy, a wszystkie one tworzą jeden wielki drogowskaz, „na którym jest napisane chyba tak: budowa socjalizmu, rozkwit kraju, bezpieczeństwo ojczyzny”.

Te treściwe słowa, odnoszące się do przyszłości, zawierają w sobie również optymistyczną ocenę tego co było, podkreślają bowiem, że nasza ojczyzna rozwijała się i rozwija nieustannie i konsekwentnie, gdyż taka jest wola ludu pracującego i jego partii — PZPR; że właśnie ta droga jest jedynie słuszną i godną kontynuowania.

Mówimy — „rozwija się”, bo przecież nie zakończyliśmy budowy socjalizmu i sporo nam jeszcze brak do zaspokojenia wszelkich potrzeb społecznych i bytowych obywateli. Nie kryjemy tego, nieraz też wspominaliśmy o tym dyskutując. Ale nader często, tuż obok, podnoszono problemy ekonomiczne, dając jak gdyby wyraz prawdziwej, że sprostamy potrzebom lecz musimy mieć środki, zasobną państwową kieszę, a do niej wiedzie droga przez pracę, produkcję, rozwój handlu, rolnictwa...

Zadania gospodarcze, wytyczone w sprawozdaniu KC i omawiane na Zjeździe, były dwójakiego rodzaju: jedne odnoszą się do spraw aktualnych i określają dość precyzyjnie, jak trzeba gospodarować w ciągu dwóch czekających nas lat, by jednocześnie zapewnić sobie dobry start do nowej 5-latk; drugie wytyczają zasadnicze kierunki rozwoju kraju w pięciolecie 1971—1975.

Dwa, w gruncie rzeczy, zagadnienia wysuwają się na pierwszy plan działania gospodarczego w najbliższych latach: rozwój eksportu i wzrost produkcji dóbr konsumpcyjnych.

Na tym tle rysuje się wyraźnie ekonomiczna konieczność rozwoju technicznego tych branż przemysłowych, które zostały wytypowane do specjalizowania się w produkcji eksportowej; potrzeba też wzmocnienia i doskonalenia pracy resortu i placówek handlu zagranicznego.

Niemalą rolę będzie tu miała do odegrania Wielkopolska, która w dziedzinie eksportu zajmuje jedno z czołowych miejsc w kraju i posiada w paru branżach dominującą po-

zycję. Tak jest na przykład z eksportem silników okrętowych, pewnych typów obrabiarek, czy maszyn dla przemysłu spożywczego. Z roli tej będziemy się starali wywiązać dobrze, ale też trzeba będzie usunąć szereg przeszkód. Mówił o tym z trybuny zjazdowej na przykład Henryk Łukaszkowski — delegat na Zjazd załogi „Cegielskiego”:

„Zdecydowana uchwała KERM z 1962 r. modernizacja naszej fabryki obrabiarek do dziś nie została rozpoczęta. Skutki tej niekonsekwencji są niestety bardzo przykre. Fabryka przez kilka lat nie wykonuje swoich zadań produkcyjnych. Wyprodukowane prototypy nowoczesnych obrabiarek nie mogą wejść do seryjnej produkcji...”

Jest to przykład nietypowy ale charakterystyczny dla pracy niektórych zjednoczeń i resortów, nie tylko zresztą przemysłu maszynowego. Oto w sprawach dotyczących wprost naszych codziennych potrzeb powiedziano w materiałach zjazdowych*):

„niezbędna będzie również koncentracja wysiłków w celu wykrzystania wszystkich możliwości wzrostu produkcji dóbr konsumpcyjnych”.

Podkreślono przy tym, że: „dla przezwyciężenia występujących braków asortymentowych za chodzą potrzebą rozbudowy zdolności produkcyjnych w wielu gałęziach przemysłu, pracujących na rzecz rynku”.

W przeciwieństwie do zadań bieżących, założenia gospodarki narodowej na lata następnej 5-latk wytyczone przez V Zjazd mają jedynie charakter kierunkowy. Zjazd nakreślił zadania ramowe i tendencje rozwoju gospodarczego, po to, by planiści — a mają jeszcze dwa lata czasu — opracowali na ich podstawie plany szczegółowe, niejednokrotnie skoordynowane z planami krajów członkowskich RWPG.

Meritum przyszłej 5-latk będzie więc „szybki i efektywny rozwój produkcji, unowocześnianie gospodarki oraz szybszy postęp techniczny i wdrażanie zdobyczy nauki”. Celem jest oczywiście dalszy wszechstronny rozwój ekonomiczny i kulturalny kraju oraz wzrost stopy życiowej ludności.

Zakłada się więc, że średnio roczny wzrost produkcji powinien osiągnąć około 8 procent, czego rezultatem ma być wyższy o 36 procent dochód narodowy, na który w 58 procentach złoży się praca przemysłu.

Tak wytyczone wskaźniki są niejako koszem, który pomieści część zaspokojonych życzeń społecznych i bytowych obywa-

teli, ale który można upleść mając pod dostatkiem tworzywa, niezbędnych elementów składowych.

Potrzeba więc przede wszystkim pokazać środków inwestycyjnych. Ocenia się wstępnie, że będą one o 38—40 procent wyższe niż w obecnej 5-lacie. To niemało — w odczuciu obywateli; nie za wiele — w ocenie ekonomistów i techników. Potrzeby bowiem są ogromne, a wynikają one z zamierzeń, jakie dyktuje rozsądek dobrego, przewidującego gospodarza.

A więc 1,6 mln osób więcej niż w obecnej 5-lacie podejmie pracę. Trzeba też będzie zakończyć rozpoczęte wcześniej inwestycje surowcowe; konieczne jest dokonanie zasadniczej rekonstrukcji przemysłu, jego unowocześnienie, pogłębienie specjalizacji itp. Niezwykle okazuje się rozwój zaplecza technicznego i naukowego, aby można było nadażyć za ogólnym postępem światowym. Nie obejdzie się bez intensywniej rozbudowy niektórych gałęzi przemysłu — elektromaszynowego, chemicznego, materiałów budowlanych, które decydują o dalszym, równomiernym rozwoju kraju. Nie wolno też zapomnieć o doinwestowaniu przemysłu artykułów konsumpcyjnych, a przecież musi myśleć również o rozbudowie przemysłu pracującego dla eksportu.

W dyskusji zjazdowej niejednokrotnie podkreślano, że wszystko to, czego do tychczas dokonaliśmy, świadczy o wielkim talencie i gospodarności ludzi pracy, że klasa robotnicza zdolna jest do podejmowania zadań trudnych, wymagających poświęcenia. Ale też nie szczędzono krytyki, domagano się bezwzględnej na prawy wielu dziedzin, a m.in. planowania i zarządzania, polityki kadrowej, organizacji pracy, czy stylu działania zjednoczeń i resortów.

Taka dyskusja napawa optymizmem, bowiem jej konstrukcja zbudowana była z bezcennego materiału: z żarliwości i oddania, ze szczerej, wielkiej chęci usunięcia tego, co przeszkadza w budowie socjalizmu, w rozwoju kraju i umacnianiu bezpieczeństwa ojczyzny.

Mamy napawające optymizmem zapewnienia i plany, chcemy je przeto realizować jak wzorowi gospodarze.

ZBIGNIEW MIKA

*) „Sprawozdanie KC oraz zadania partii w dziedzinie umacniania socjalizmu i dalszego rozwoju PRL”, wydawnictwo „Trybuna Ludu”.

Polscy filmowcy kręcą „Jak rozpętałem drugą wojnę...”

Zagraniczni filmowcy, wśród nich także polscy, chętnie kręcą plenery niektórych filmów w Związku Radzieckim. Ten olbrzymi kraj jest prawdziwym rajem dla filmowców. Można tam, bez względu na porę roku, kręcić zdjęcia w krainie wiecznych śniegów i wśród krajobrazu tropikalnego, w pejzażu wysokogórnym i na bezkresnej pustyni.

Właśnie pustynia w dalekim Uzbekistanie była przed kilku laty celem wyprawy polskiej ekipy filmowej reżysera Jerzego Kawalerowicza, który realizował przez 4 miesiące sceny do „Faraona”. Piaski uzbekistańskie doskonale imitowały egipską pustynię.

Ostatnio nasi filmowcy znowu udali się w dalekie rejony ZSRR — tym razem do radzieckiej republiki Azerbejdżanu, ściślej do stolicy tej republiki — Baku. W okolicach miasta, na szerokiej pustynnej łące piasku nad samym brzegiem Morza Kaspijskiego kręcone były sceny (w drugiej połowie października i w pierwszych dniach listopada) do 2-seryjnego filmu reżysera Tadeusza Chmielewskiego „Jak rozpętałem drugą wojnę światową” i „Jak zakończyłem drugą wojnę światową” z aktorem warszawskiego Teatru Ateneum, Marianem Kociniakiem w roli głównej. Sceny te będą się rozgrywały w filmie w Afryce Północnej wśród żołnierzy Legii Cudzoziemskiej.

Fabula filmu — to dzieje polskiego żołnierza-tułaça, w cywilu pomocnika murarskiego z Warszawy, którego wojna w 1939 r. rzuca w wir nieprawdopodobnych przygód. Spryt, odwaga, coś co by można nazwać warszawskim cwanactwem, pomagają mu w wielu niebezpiecznych sytuacjach wydosłać się z opresji i uratować życie.

Czego w tym filmie nie będzie! Karkołomne ucieczki także z rąk gestapo! i pościgi, walki wręcz i potyczki na pustyni, bombardowanie i ztapianie statków. No, i olbrzymia porcja pirotechniki!

Nawiasem mówiąc główna rola, oprócz wkładu aktorskiego, wymaga od kreującego ją wykonawcy wielkiej sprawności fizycznej. Marian Kociniak wywiązuje się z tego zadania bardzo dobrze.

Na planie w Baku pracowano od rana do późnego popołudnia. Słoneczna pogoda dopisywała przez prawie cały okres zajęć. Blisko 30-stopniowy październikowy upał pozwalał — w dłuższych przerwach między ujęciami — na rzeźwiącą kąpiel morską. I po myśleniu, że w tym czasie rodacy w kraju nakładali już jesienki! W Moskwie zanotowano pierwsze przymrozki.

Na zdjęcia w Baku dojeżdżali aktorzy z Warszawy Łódzi, Krakowa i Katowic, m. in. Lech Ordon, Kazimierz Rudzki, Jan Swiderski. Niektórzy przyjeżdżali tylko na krótko, na 2-3 dni, przebywając samolotem 3 i pół tysiąca kilometrów (w jedną stronę) dzielące Warszawę od Baku. Zdarzało się w trzech czy czterech przypadkach, że aktorzy wracali do kraju dosłownie na parę godzin przed przedstawieniem w swoich teatrach.

W zdjęciach realizowanych w Baku uczestniczyło także kilku aktorów radzieckich. Ci mogli dojechać na plan filmowy nawet tramwajem — wszyscy pracowali w teatrach w Baku.

Po powrocie 37-osobowej ekipy filmowej do kraju dalsze zdjęcia plenerowe będą kręcone w okolicy Zgierza — na terenie specjalnie zbudowane go obozu jenieckiego. Pod koniec listopada reż. Chmielewski dokreci kilka ujęć z aktorami, którzy nie mogli przybyć do Baku. Ujęcia te będą filmowane na plażach bałtyckich, przy czym niektórzy aktorzy wystąpią w wojskowych... mundurach tropikalnych. Cóż X Muza wymaga nieraz ofiar.

ZBIGNIEW K. ROGOWSKI

PEK EUGENIUSZ WISLICZ — IWAN CZYK

Z PARTYZANTKI DO POLSKI LUDOWEJ

Zanim Niemcy zorientowali się w sytuacji, nasi partyzanci już byli daleko. Prowadził ich nasz leśny chłop, który dobrał wspaniałe miejsce zasadzki. Oczywiście, czasu na pościg Niemcy nie mieli, gdyż ogień artylerii radzieckiej oraz huk czołgów stawały się coraz bliższe. Dosłownie grzmiał huraganowy ogień. Miałem wrażenie, że nasza chalupa skacze do góry.

Ucałowałem dzielnych chłopców z dawnego oddziału „Saski”. To była szkoła — pomyślałem.

Kiedy podniosło się słońce, a mgły i dymy opadły, ujrzałem w odległym o kilometr Tomaszowie rój wojska na drodze. Niemcy czy Rosjanie? Posłałem na zwiad moją siostrę Helenę. Kiedy wracała, wiedziałem, że to nasi. Siostra biegła co tchu, poprzez zaoraną rolę i krzyczała z radości — „Rosjanie — Czerwonarmiści”.

Tylko moja biedna matka nie mogła podzielić z nami radości wyzwolenia. Leżała ciężko chora w ilżeckim szpitalu. Tam też skierowałem pierwsze kroki.

Towarzysze postanowili skierować mnie na leczenie do Lublina. Pojechałem 22 stycznia 1945 r. samochodem osobowym. Pamiętam, że po raz pierwszy w życiu jechałem tak wygodnym wozem. Zameldowałem się w KC partii u tow. Gomulki.

Towarzysze w KC, mimo nawalu pracy, przyjęli mnie bardzo serdecznie. Bylem jednak tak wycieńczony i trawiony niezdolnością dla mnie gorączką, że po prostu padałem na podłogę. Termometr wskazał 39,5 stopni. Traciłem siły. Położono

mnie na razie w gościnnym domu tow. Kazimierza Sidora, który był wtedy pierwszym wojewodą lubelskim. Opiekowała się mną jego siostra Józia.

Towarzysze z KC PPR interesowali się moim zdrowiem. Po brano wszelkie próby. Okazało się, że tyfus plamisty.

Przez uchylone drzwi widziałem jak codziennie znoszono trupy, podobnie jak ja chorych. Codziennie wchodził na salę lekarz i pytał: — jak się pan czuje?

— Dobrze — odpowiadałem.

Nie podzielał chyba mojej opinii. Ale był beznadziejny. Nie otrzymałem nawet jednego zastrzyku podtrzymującego akcję serca. Należało wytrzymać. Wiedziałem, że wytrzymam. Dlatego też nie pozwoliłem zawiadomić żony i dzieci o tym, że jestem chory na tyfus.

O matce nie było mowy. Ona była w gorszym stanie ode mnie.

Czy myślicie, że po wyzdrowieniu z tyfusu plamistego można zaraz wstać z łóżka? Gdzie tam. Nie miałem siły poruszyć ręką lub nogą. Ten stan trwał cały tydzień.

Pod koniec lutego już mocno trzymałem kule pod pachami. Moja ranna noga, jeszcze nie była w porządku. Wtedy to doszła do mnie wiadomość, że kielecka Wojewódzka Rada Narodowa postanowiła powołać mnie na stanowisko wojewody kieleckiego.

1 marca 1945 roku przybyli po mnie z Kielc tow. tow. Władysław Sobczyński i Adam Kornecki. Odwiedziliśmy jeszcze kpt. Orkana-Łęckiego Tadeusza w szpitalu, który dochodził także do zdrowia, po odniesieniu poważnej rany na przejściu przez front w Chotczy 28 października 1944 r.

Wracając z takim zapalem dyskutowaliśmy nad tym, co trzeba będzie robić, aby najszybciej odbudować zniszczoną Kielecczynę, ziemię drogą naszymu sercu, że nawet nie obejrzyliśmy się jak nam zleciała droga z Lublina do Kielc.

KONIEC

RENEZANS

Renesans kaliskiego pięściarstwa?

W ubiegłą niedzielę na kaliskim ringu juniorzy i seniorzy Prosy rozegrali spotkania z drużynami Budowlanych — Poznań. W obu meczach triumfowali kaliszczanie: 15:7 wśród juniorów i 13:5 wśród seniorów. Zawodnicy Prosy sprawili swoim sympatykom miłą niespodziankę prezentując niezły boks.

Można chyba śmiało zaryzykować twierdzenie, że juniorzy kaliskiej Prosy nie mają w Wielkopolsce równej sobie drużyny. Podtrzymują tym samym tradycję lat ubiegłych, kiedy to zdobywali mistrzostwa okręgu. Tacy zawodnicy jak Bugajny, Wosik, Drowicz rokuja wielkie nadzieje. Reszta drużyny, na czele z Dola-tem, Jezierskim i Garnarkiem — stanowi o wyrównanej sile kaliskiego zespołu. Warto też nadmienić, że trener Młynarek stale wprowadza do walki nowych zawodników, co dowodzi posiadania poważnych rezerw. I tak np. dobrze wypadli występujący po raz pierwszy w ringu Masztalerz (w. papierowa).

Po wycofaniu drużyny seniorów z II ligi Prosa straciła wielu kibiców i zwolenników. Dopiero teraz decyduje się wydawać się uzasadniona i dowodzi dalekowszyczeńskości kierownictwa. Zespół uzupełniono pięcioma młodymi zawodnikami, którzy już nieco okiepsili i reprezentują na ogół niezły poziom — walcie czy opanie się w lidze za wszelką cenę. Kto wie zresztą czy po zakończeniu 2-letniego cyklu rozgrywek Prosa nie powróci do II ligi. Jej obecna pozycja w tabeli i poziom zespołu rokuje duże nadzieje.

Na marginesie meczu seniorów nasuwa się kilka uwag. Budowlani oddali 3 walki, a Michałowski był zgłoszony, zważywszy, nie wyszedł jednak na ring. Bardzo to niesportowe posunięcie — nie wiadomo, czy kierownictwo drużyny, czy też zawodnika. Prosa oddała 2 walki, a Caruk odpoczął po meczu pucharowym z ZSR, a Dworczyk ma zapalenie dżięśli. Były to więc przyczyny od bokserów Prosy niezależne.

Na wysokości zadania nie stanęli niestety sędziowie punktowi. Nawet w meczach tak niskiej klasy trzeba sędziować rzetelnie. Na tomiast wszystkim podobają się sędziowanie w ringu. — Arbitrzy przerywali każdą groźną faulację. Budowlani nie zaprezentowali się najlepiej, zwłaszcza pod względem technicznym, lecz w razie na wymaganiach uprzywilejowanie swoich zawodników, co znalazło wyraz w dwóch werdyktach sędziowskich.

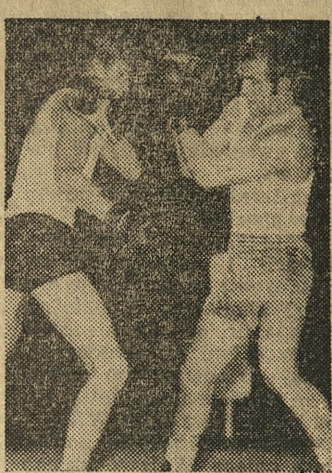
60-lecie PTTK w Kaliszu

W najbliższą sobotę i niedzielę — 23 i 24 bm. Kaliski Oddział Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego będzie gospodarzem obchodów związanych z jubileuszem 60-lecia ruchu turystyczno-krajoznawczego w Kaliszu. Kaliskie Towarzystwo zostało zarejestrowane przez władze carskie w kwietniu 1908 r. jako jedno z dwu najstarszych w Polsce towarzystw prowincjonalnych.

Program uroczystości przewiduje: w sobotę początek godz. 15 w sali recepcyjnej kaliskiego Radu, przemówienia i referaty, wręczenie sztandaru i odznaczeń. O godz. 17 otwarcie wystawy „60 lat ruchu turystyczno-krajoznawczego w Kaliszu”. O godz. 20 uroczystości obchodów podejmie Kaliskie Towarzystwo zostało zarejestrowane przez władze carskie w kwietniu 1908 r. jako jedno z dwu najstarszych w Polsce towarzystw prowincjonalnych.

(mat)

W następną niedzielę kaliszczanie zmierzą się na własnym ringu z Pogonią — Szczecin. (mat)

W spotkaniu Prosa — Budowlani najlepszym zawodnikiem był E. Jędrzejewski (na zdjęciu z prawej), który już w pierwszym starciu wygrał z Murawskim. Fot. — Z. Grons

Szachiści Pocztowca prowadzą z Wrocławiem

W 4 rundzie Drużynowych Mistrzostw Polski zespół Pocztowca (Poznań) spotkał się z groźną drużyną wrocławską WKSz „64”.

A oto wyniki: Pocztowca — Mieśnice 0:1, Owczarek (mistrz) — Erenski 1:0, Siedziwiski — Erenski 0:1, Serwinski (mistrz krajowy) — Schmidt (mistrz krajowy) 0,5:0,5, Owczarek — Pótorak 0:1, Stan meczu pod koniec rundy 3,5:2,5 dla Pocztowca. Nowacki odłożył partię z Drelinkiewiczem, a junior Kruśziński mając pioną więcej z Maciejewskim. Poznańska drużyna — po definitywnym remisie w 3 rundzie z Hutnikiem — znajduje się obecnie na ósmej pozycji w tabeli mistrzostw. Na czoło wyszli „ma ratonczycy” (W-wa), którzy rozgromili Krak. KSz 7,5:0,5. W pozostałych meczach zanotowano: Flo ta (Gdynia) — Start (Lublin) 2,5:4,5 (1), Start (Katowice) — Anilana (Łódź) 4:1 (3), Legion (W-wa) — Start (Łódź) 5:3, Hutnik (Nowa Huta) — Łączność (Lublin) 3:3 (2).

Totek placi

W zakładach piłkarskich totalizatora sportowego z dnia 17 bm. stwierdzono: 15 rozg. z 13 traf. — wygr. po 8,712 zł; 465 rozg. z 12 traf. — wygr. po 281 zł; 4,002 rozg. z 11 traf. — wygr. po 32 zł; 18,439 rozg. z 10 traf. — wygr. po 7 zł.

W zakładach Toto-Lotek z dnia 17 bm. stwierdzono: 1 rozg. z 6 traf. — 1.000.000 zł; 2 rozg. z 5 traf. prem. — wygr. po 848.731 zł; 142 rozg. z 5 traf. zwyk. — wygr. po 16.920 zł; 8,133 rozg. z 4 traf. — wygr. po 373 zł; 160,872 rozg. z 3 traf. — wygr. po 19 zł.

Bokserzy walczą z Włochami

W Sosnowcu rozegrany zostanie 15 grudnia drugi finałowy mecz bokserki o puchar Europy Włochy — Polska. Po zwycięstwie nad Związkiem Radzieckim nasi pięściarze stali się nieoczekiwanie faworytami finałowych rozgrywek. Mecz w Sosnowcu zapowiada się bardzo interesująco, gdyż pięściarze włoscy należą do czołówki światowej, a ich świetny trener Natalie Rea potrafi dobrze przygotować reprezentację do trudnych spotkań. (PAP)

Piłka ręczna

Poznaniacy w reprezentacji

30 bm. i 1 grudnia w warszawskiej hali Gwardii odbędą się dwa międzypaństwowe spotkania w piłce ręcznej pomiędzy Polską a Francją. Trenerzy J. Czerwinski i E. Hyla powołali na zgrupowania przed tymi spotkaniami 16 zawodników, wśród których znaleźli się również przedstawiciele poznańskiego Grunwaldu. Do meczu z Francją przygotowywać się będą bramkarze: Szybka (Spójnia Gdańsk), Szymczak (Anilana), Rozmiarek (Grunwald Poznań), i Kowalczyk (Śląsk); gracze w polu: Książek, Kuchta, Lech i Wlazło (wszyscy Spójnia Gdańsk), Zawada (Wybrzeże) Piotrowski i Dybół (Grunwald Poznań), Wachowicz (Concordia), Melter (AZS Białystok), Antczak i Kłosek (Śląsk) oraz Krygier (Anilana).

Mecze z Francją będą sprawdzianem formy naszej reprezentacji, która w grudniu wyjeżdża na międzynarodowy turniej w Tbilisi, gdzie oprócz Polski wystąpią zespoły Jugosławii, Rumunii, Węgier, CSRS i ZSR. Z zespołem Francji, Polacy zmierzyli się już 6 razy. Trzykrotnie wygrali, raz zremisowali i dwa razy przegrali. (s)

3:1 przegrali siatkarze AZS-u

O nieco dziwnej porze bo o godz. 10 przed południem, odbył się mecz w sali przy ul. Mińskiej między meczem o mistrzostwo II ligi siatkówki mężczyzn, pomiędzy poznańskim AZS-em a GKS Wybrzeże Gdańsk. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem gdańszczan w stosunku 3:1 (15:13, 15:3, 4:15, 15:12). Akademicy nie zagrali wczoraj na swoim normalnym poziomie. Byli stosunkowo wolni i — co najgorsze — zbyt mało zdecydowali w akcjach ofensywnych.

W pierwszym secie poznaniacy prowadzili już 9:5, jednak nie potrafili utrzymać przewagi i przegrali. W drugim secie mieli zdecydowaną przewagę, natomiast w trzecim sytuacja odwróciła się. Tym razem w ataku byli akademicy, którzy prowadzili już 13:9. Bardzo zaciekły i emocjonujący przebieg miał set czwarty. Przy stanie 11:11 goście zerwali się do desperackiego ataku i zdobyli 4 punkty, zaś AZS tylko jeden. (s)

Nauka

Tanecw ucze. Poznań — Mickiewicza 27 m. 7a. 36391g
Niemieckiego, angielskiego, francuskiego — lekcji w dzielnicy — Szamarzewskie go 16 m. 6. 36475g
Profesor matematyki — udzieli lekcji przed lub po południu. Szamarzewskiego 16 m. 6. 36473g
Matematyki udzieli od godz. 16. Piastowskie Osiedle 83 m. 35 — Rataje. 36477g

Sprzedaj

Okazyjnie sprzedam telewizor „Temp”. Albasia 203 (dzielnica). 37058g
Z powodu wyjazdu sprzedam norcki (platyn) do hodowli oraz klatki, kosciarki (prawie nowe), Du-bicki, Miedzyrzecz, ul. Wita Stwosza 2, woj. z. łonogórskie. 1112p

Beczki dębowe, siatki ogrodzeniowe, różne rury, kolana dymne — polecam. Dzierzynskiego 268. 37072g
Wózki dziecięce, szklanki, komplety likierowe, ozdobne — poleca Lesiński, Żydowska 33. 30260g

Wytwórnia wózków dziecięcych poleca najtaniej Chojnacki, Poznań, Zbąszczyńska 12. 32269g
Wózki dziecięce poleca Wytwórnia Poznań, Kwiatowa 12. 33998g

Sprzedam silnik do „Trabant”. Informacja: Leszno, tel. 523, Bogumił Woźny Leszno, ul. Boh. Westerplatte 13 m. 3. 36472g

Szynszyle sprzedam. Adres wskaze „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36480g
Maszynę dziewiarską — sprzedam. Biedrzyckiego 9 m. 3. 36483g

Sumator elektryczny, fabrycznie nowy z taśmą kontrolną, sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36487g.

Samochody

Sprzedam samochód Skoda 1000 MB. Poznań, ul. Czechosłowacka 10 — od godz. 13-16. 37321g

Sprzedam Star ciężarowy, Star 25, Szamotuły — Wiosny Ludów 11, tel. 360. 36458g

Lożale

Warszawa — zamienie mieszkanie spółdzielcze M-3, 45 m², na analogiczne M-2 w Poznaniu. Warunek c. o., balkon, telefon, I-II piętro. Oferty: 148143, Biuro Ogłoszeń, Warszawa, Poznańska 38. K9211

Pracujące małżeństwo z dzieckiem, członkowie spółdzielni, poszukuje po koju z używalnością kuchni, na okres roku. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36500g

Zamienie mieszkanie spółdzielcze 2 pokoje z kuchnią, wszelkimi wygodami w Kaliszu Wlkp., na podobne lub mniejsze w Poznaniu, Poznań, tel. 319-17 — Stachowski. 36507g

Uczniów młodszych, zakwateruję. Starołęka — Skoczowska 12 m. 1. 36510g

Zamienie pokój z kuchnią (kolejową), na większe. Warunki do omówienia. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36509g.

Pokój kuchnia, łazienka, nowe budownictwo Warszawy — Grochów, zamienie na równorzędne w Poznaniu. Oferty „Prasa” — Grunwaldzka 19 dla 36547g.

Pani pracująca, poszukuje pokoju. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 37118g.

Nieruchomości

Sprzedam dom jednorodzinny, dwumieszkaniowy, wyłożony. Potrzebne mieszkanie zastępcze. 36491g

Gospodarstwo rolne 13 ha z żywym i martwym inwentarzem, względnie bez, zelektryfikowane, wodą, (stacja kolejowa na miejscu) w dobrym położeniu, sprzedam zaraz. Stanisław Wierzecki, Damaśławek, ul. Wągrowiecka 4, pow. Wągrowiec. 1118p

Willa bliźniacza, wyłożona na 4-pokojową, kuchnia, łazienka, centralne, garaż, 3.200 m² ogród zadrewniony 550.000; połowę willy wyłożoną, piętro, 3 pokoje kuchnia, łazienka, centralne, wolne — 270.000; dom dwumieszkaniowy, wolne zaraz 2 pokoje kuchnia, ogród, Luboń — przy autobusie 150.000 — sprzeda Nowak Poznań Wyspiańskiego 16. 37391g

Kupię gospodarstwo rolne w powiecie Poznań. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36530g.

Zguby

16. XI zaginął pies fox-ter. Odprowadzić za wynagrodzeniem — ul. Solna 9 m. 4. 37258g

Na trasie Parkowo — Oborniki, zgubiono kurtkę ortodionową wraz z dokumentami (prawo jazdy kat. cięgnikowej), dowód rejestracyjny cięgnika i przyczepę). Uczniowie znaleźli proszą o zwrot pod adresem Zygmunta Polcyn, Oborniki Wlkp., Kopernika 19. 1108p

Walizka monterska nr inw. 544, nr fabr. 04021 28 porzuczona w tramwaju przy linii 11 w dniu 19 bm. przy ul. Sczanieckiej. Uczniowie znaleźli proszą o zwrot za wynagrodzeniem. Głogowska 109, m. 10. 37386g

Zgubiono w autobusie 63. zeszyt z dokumentami. Tel. 508-85. 37390g

Różne

Wypożyczam zagraniczne suknie ślubne, kolorowe, wieczorowe, nakrycia do chrztu, Szewska 20. 34291g

Czyszczenie i dezynfekcja pierza na poczekaniu. Poznań, Małeckiego 34. 36280g

Wypożyczam zagraniczne suknie ślubne, welony, nakrycia do chrztu, ubrania. Długa 9. 36110g

Pogłębianie bieznika w opłach. Poznań, Jeżycka 44. 36549g

Kursy pisania na maszynach w godz. przedpołudniowych, — organizuje Stow. Stenografów i Maszynistów w Polsce. Poznań, Chelmońskiego 7. 35513g

SPÓŁDZIELNIA PRODUKCYJNA BUSZEWKO
powiat Szamotuły
ZAKUPI NATYCHMIAST
BARAK DREWNIANY PRZENOŚNY
o przybliżonych wymiarach:
szerokość — 10 m oraz długość — 30 m.
Wiadomość — tel. Otorowo 20. 36384g

Matrymonialne
Solidna, kulturalna starsza pani, poznańska od lat 60. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 36282g.

Przetargi
Spółdzielnia Inwalidów im. Dr. Fr. Witaseka — Poznań, ul. Grunwaldzka 3 — ogłasza PRZETARG NIEOGRAŹONY na wykonanie i dostawę sukcesywną w 1989 r. WYKROJNIKÓW DO PUDELEK KŁAPKOWYCH z noży stalowych w płycie siatkowej, wykrojanych gumą oporową — w ilości około 50 szt.
Szczegółowych informacji dotyczących w/w prac udzieli kierownik produkcji papierniczo-poligraficznej Spółdzielni.
Oferty należy składać w zalakowanych kopertach do biura Spółdzielni w terminie 10 dni od daty ukazania się ogłoszenia.
Komisjnie otwarcie ofert nastąpi w 10 dniu od daty ogłoszenia.
Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta, lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K9118

Powiatowa Spółdzielnia Pracy Usług Wielobranżowych w Poznaniu, ul. Składowa 11 i Mielżyńskiego 16 (telefon 598-29 i 587-06) — poszukuje współpracowników DOSTAWCÓW lub KOOPERANTÓW z sektora państwowego względnie spółdzielczego na dostawę w roku 1989:
— STELAŻY PARASOLKOWYCH MĘSKICH — składanych,
— STELAŻY PARASOLKOWYCH — DAMSKICH — składanych.
Roczne potrzeby wynoszą ca 12.000 — 14.000 sztuk. Kwartalnie od 3.000 — 3.500 sztuk w asortymencie 60 proc. damskich składanych i 40 proc. męskich składanych wg zatwierdzonych cen PKC lub WKC. Oferty prosimy kierować pod jeden z powyższych adresów, w terminie do dnia 31 stycznia 1989 r.
Umowy na powyższe dostawy możemy zawierać nieograniczone i wieloletnie. K9044

JEDYNI
W „KOZIOŁKACH”
7 stopni wygranych oraz końcówka banderoli i 2a-pewniiony udział w losowaniu 7 nagród miesięcznych K9195

Pracownicy poszukiwani
MHD Dyrekcja w Obornikach Wlkp. — zatrudni z dniem 1. I. 1989 r. —
SZEF KUCHNI w Barze — Kawiaru.
Wymagane wykształcenie minimum ZSG plus praktyka na stanowisku kucharza.
Warunki pracy wg układu zbiorowego pracowników handlu i gastronomii. W9144

Poznańskie Zakłady Graficzne, Poznań, ul. Inżynierska 10, IV piętro — przyjmują w naukę zawodu: maszynista typograficzny
MATURYSTÓW oraz **KANDYDATÓW** po ukończeniu 8 kl. i 18 roku życia.
Nauka trwa 2 wgl. 3 lata. Informacji udziela Dział Kadr. K8989

Dyrekcja Przedsiębiorstwa Państwowego Warzywa-Owoce w Poznaniu — przyjmie do pracy od zaraz: **SPRZEDAWCZYNIĘ** w sklepach i na stragany rynkowe.
Zgłoszenia prosimy kierować do Sekcji Kadr Przedsiębiorstwa — Poznań, ul. Głogowska 218. K9024

Poznańskie Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Papierniczego w Poznaniu, ul. Grunwaldzka nr 182 — zatrudnia zaraz następujących pracowników:
— TOKARZY,
— ŚLUSARZY,
— STRUGACZA na strugarkę bramową,
— SPAWACZY,
— KIEROWCÓW z II kat. (nową) prawa jazdy,
— ROBOTNIKÓW TRANSP.
Wynagrodzenie wg układu zbiorowego w przemyśle papierniczym.
Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr Przedsiębiorstwa. K9077

DYPLOMOWANA PIELEGNIAKĘ na pół etatu od godz. 16 — zatrudni
Zarząd Spółdzielni Pracy Lekarsko-Specjalistycznej w Poznaniu, ul. Wrocławska 6 — tel. 549-02. K9080

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „WODROL” — Poznań w Poznaniu, ul. Głogowska nr 127 z siedzibą od 1. I. 1969 r. w Swarzędzu — zatrudni zaraz na teren bazy Swarzędz **PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH** do pracy w transporcie.
Reflektujemy na osoby zamieszkałe w Swarzędzu lub w pobliżu.
Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Kadr w dotychczasowej siedzibie w Poznaniu, ul. Głogowska nr 127, w godzinach od 8-11. K9128

KANDYDATÓW — MĘŻCZYZN I KOBIET — na likwidatorów szkół w uprawach z praktyczną znajomością rolnictwa — zatrudni
Państwowy Zakład Ubezpieczeń Oddział Wojewódzki w Poznaniu — na dobrych warunkach, sezonowo przez okres sześciu miesięcy w roku, po uprzednim bezpłatnym przeszkoleniu.
Zgłoszenia osobiste względnie pisemne przyjmuje Oddział Wojewódzki w Poznaniu, pl. Młodej Gwardii 8, II piętro, pokój 233. K9132

Państwowa Opera w Poznaniu — zatrudni
— **KWALIFIKOWANĄ MODYSTKĘ** — zaraz.
Zgłoszenia pisemne prosimy kierować do Działu Kadr, Poznań, Fredry 8, pok. 107. K9155

Poznańska Wytwórnia Protez Poznań, Przemysłowa 15/17 zaangażuje zaraz
— **ŚLUSARZY RĘCZNYCH, MECHANIKÓW ORTOPEDYCZNYCH, OBUWNIKÓW ORTOPEDYCZNYCH**, a także do przyrządzenia w zawodzie mechanika ortopedycznego oraz obuwnika ortopedycznego mężczyzn wzgl. kobiety.
Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. K8613

Miejskie Pralnie i Farbiarnie w Poznaniu — zatrudnia:
— **GŁÓWNEGO MECHANIKA** z wyższym wykształceniem technicznym i dłuższą praktyką.
— **KIEROWNIKA DZIAŁU PLANOWANIA ORGANIZACJI I ZATRUDNIENIA** z wykształceniem wyższym lub średnim ekonomicznym i dłuższą praktyką.
— **ST. KSIĘGOWĄ** z wykształceniem średnim ekonomicznym i dłuższą praktyką.
— **FARBIAZARZ** z świadectwem czeladniczym.
Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr w Poznaniu, ul. Starołęka 34/36, tel. 700-51, 52, 53, wewn. 15.
Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. K8694

ABE **GŁOS WIELKOPOLSKI** 7
Nr 277 (7703) 21 XI 1968

GAT
WIELKOPOLSKI
POZNAŃ
Grunwaldzka 19

Redaguje Kolegium: Mariano Flejserowicz (sekretarz redakcji) Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzeczki (zastępcę redaktora naczelnego), Mieczysław Skąpski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelnego). Telefon: 611-21 łączy wszystkie działy: sekretariat redakcji 657-76, w godz. od 9-18; redaktor naczelnego 657-18; sekretarz redakcji 648-85; dział łączności z czytelnikami — informacje dla czytelników 657-18; dział miejski 659-39; redakcja nocna 430-73, 453-31. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Biuro Ogłoszeń: Poznań ul. Grunwaldzka 19 telefon 452-89 i 611-21. Za treść i terminy drukowania redakcja nie odpowiada. O warunkach prenumeraty informacji udziela placówka „Ruch” i Poczty Druku Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, ul. Zwierzyniecka 3. Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. S-7

TEATRY

W POZNANIU
POLSKI — g. 15 i 19 „Przedwio-
nie”; NOWY — g. 15 „Kłopoty
zboja Madeja”; g. 19 „Don Car-
los”; OPERA — g. 19 „Faust” z
Nocą Walpurgii; OPERETKA — g.
19 „Wesola wojna”; MARCINEK
— nieczynny.

W WOJEWÓDZTWIE
GNIEZNO: „Sposób gór i rzek”;
WRZEŚNIA: „Kłopoty zboja Ma-
deja”.

KINA

GNIEZNO Polonia: „Siedmiu w
blasku złota”; KOSCIAN: „Ange-
lika i król”; LESZNO: „Synowie
Katie Elder”; NOWY TOMYSL
„Bohaterowie Telemarku”; OBOR-
NIKI: „Zamrozone błyskawice” i
„Pollyanna”; SREM Słonko. „Ko-
niec agenta W-4-C”; SRODA:
„Flip, Flap i inni”; WAGRO-
WIEC: „Szczęście” i „Czarna pan-
tera”; WRZEŚNIA: „Piękna Ange-
lika”.

W POZNANIU
FOTOPLASTIKON — g. 12-21
„Afryka Zachodnia”.

MUZA

Archeologiczne (Wodna 27) —
g. 13-19.
Historii m. Poznania (Stary Ry-
nek) — nieczynny.
Historii Ruchu Robotniczego
(St. Rynek 45) — g. 10-18.
Instrumentów Muzycznych (Sta-
ry Rynek 45) — g. 9-15.
Narodowe (Aleje Marcinkow-
skiego 9) — g. 9-15.
Przyrodnicze (Świerczewskie-
go 19) — g. 11-18.
Rzemiosł Artystycznych (Zamek
Przemysłowy — g. 10-15.
Rolnictwa (Szreniawa k/Pozna-
nia) — g. 10-17.
Wielkopolskie Muzeum Wojsko-
we (St. Rynek) — g. 10-15.
Wyzwolenia Poznania (Cytade-
la) — g. 11-18.
Muzeum w Rogalinie — nieczyn-
ny.
Muzeum w Goluchowie — g.
10-16.
Muzeum w Kórniku — g. 9-15.

WYSTAWY

PTF (Paderewskiego 7) — „III
wystawa indywidualna J. Stanis-
ławskiego” — g. 10-19.
Muzeum Historii Ruchu Robot-
niczego — „KPP, PPR i PZPR w
Wielkopolsce” — g. 10-18.
BWA (St. Rynek — Arsenale) —
malarstwo i rzeźba J. Berdysaka —
g. 10-18 (do 8. XII).
WOIT (St. Rynek 10) — „Poje-
zierze Międzyzdrozko-Sierakow-
skie” fotografie J. Korpala — g.
9-19 (do 30. bm.).
Muzeum Rzemiosł Artystycznych
— „Porcelana i srebra rosyjskie”
— g. 10-15.
Dom Kultury HCP — Wystawa
malarstwa plastyka poznanskiego
R. Skupina — g. 14-22.
Muzeum Historii m. Poznania —
„Józef Strus z Poznania — lekarz
i uczonec Odrodzenia” — g. 9-15.

RADIO

CZWARTEK — PROGRAM 1:
Fala 1322 m i UKF 66,62 MHz (do
g. 17); 7.45 „Błękitna szafeta”;
8.20 Parada zesp. rozrywk.; 8.44
„Bezpieczeństwo na jezdni zależy
od nas samych”; 9.10 Dł. kl. III — TV
(język polski) „Skarbonka z lipo-
wego drzewa”; — słuch.: 9.30 P.
Czajkowski: I Suita orkiestrowa;
— 10. „W smudze czterech
iskier” fragm. 5 ksiąg; 10.30 Muz.
ludowa Ameryki Łacińskiej; 10.50
„Wieczny prad” z cyklu: „W mie-
ście niskich temperatur”; 11. Dł. kl.
VIII (fizyka) „Atomowe wło-
ściwości”; 11.30 Konc. Ork. Łódzkiej
Rozgł. PR i TV pod dyr. Z. Gzelli;
11.50 Poradnia Rodzina; 12.10
Konc. z polonezem; 12.30 „Wzrost
golębku”; Wyk. Zespół Ludowy
PR w Warszawie; 13.40 „Wie-
ciej, lepiej, taniej”; 14.15 Z muzy-
ki Romantyzmu; 15.05 Z życia
ZSRR; 15.30 Dla dzieci a) „Spotka-
nie z malarzem” gawęda, b) Z
życia kompozytorów; 16. „Popołud-
nie z młodzieżą”; 18. „Przebieg
zawsze młody”; 18.40 Muz. i Aktu-
alności; 19.05 „Z księgarskiej la-
dy”; 19.20 „8 godzin na dobie”;
19.35 Felieton muzyczny K. Stro-
menger; 20.40 Gra Ork. Tan. PR
pod dyr. E. Czerwego; 21.20 „Roz-
mowy o wychowaniu obywatel-
skim”; 21.30 Zespół Dzieciaków;
22. „Ludzie i kontynenty”; — Pol-
ska w ONZ; 22.20 „Po raz pierw-
szy na antenie”; 23.15 Konc. muz.
rozrywk. i tan.; 0.10 Program noc-
ny z Poznania.
WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 12.05, 15,
17.55, 20, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: Fala 407 m i UKF
68,74 MHz; 8.05 Muzyczny tydzień
Poznania; 8.35 Z cyklu: „Ziemio
pogódz się z nami” — aud. doku-
mentalna; 8.55 Konc. w wyk. Ork.
Rozgł. Wrocławskiej PR pod dyr.
St. Michałaka i J. Zabłockiego;
9.35 Kronika kulturalna; 10. Utwor-
y J. S. Bacha w transkrypcjach
orkiestrowych; 10.25 „Strzeżcie
torowisk” fragm. opow.; 10.45 Mu-
zyka polska; 11. Czas dobrych go-
spodarzy; 11.25 „Towarzysze
frontowych dróg”; „Białe” fragm.
książki pt. „Przechadzki w prze-
szłość”; 11.45 Z twórczości kompo-
zytorów szkoły mannheimskiej;
11.45 Kalendarz kulturalny; 11.45
„Błękitna szafeta”; 12. Z cyklu:
„Narody śpiewają”; 12.20 Konc.
rozrywk. z udz. solistów; 12.50
„Między Bazylikiem a Antropo-
gami” — cykl: „Od Ultima Thule
do Nieskończoności”; — felieton;
12.10 Gra Pozn. 15 Radiowa; 12.25
Przechadzki po Poznaniu — „Le-
karze poznanscy”; 12.50 Repertarz
z Fabryki Proszków — „Ścierniowa;
13.30 „Widnokrąg” — wydarzenia,
opinie, refleksje ze świata nauki;
13.45 Język rosyjski; 13.50 Nowe
płyty w Polskim Radiu; 13.50 Gio-
acchino Rossini; „Cyrułik Sewil-

PGR Milicz w czynie zjazdowym

Zaloga Gospodarstwa Rybackiego
w Miliczu (woj. wrocławskie)
zrealizowała już zobowiązania
podjęte na cześć V Zjazdu partii
opiewające na 2 mln. zł dodat-
kowej produkcji ryb. Gospodar-
stwo zaopatrujące rynek Śląska,
Krakowa, Warszawy i Wrocławia,
w ostatnich latach znacznie
zwiększyło produkcję. W porów-
naniu z sezonem 1964/65 wzrost
ten wyniósł aż 41 procent. Tak
wysokie wyniki zaloga Milicza
osiągnęła dzięki intensywnej pro-
dukcji własnego materiału ho-
dowlanego, modernizacji zimo-
wisk dla narybku, lepszemu wy-
korzystaniu arealu wodnego i po-
prawie organizacji pracy. Na
zdjęciu: odłów karpia w stawach
PGR Milicz.

Fot. — Wołoszczuk

Apel historyków-
ZMS-owców
Uniwersytetu

Zarząd Wydziałowy ZMS
Wydziału Filozoficzno-Histor-
ycznego Uniwersytetu Adama
Mickiewicza w Poznaniu, zwraca
się z apelem do wszystkich
kół ZMS o zbieranie i zabez-
pieczanie materiałów dotyczą-
cych odzyskania przez Polskę
niepodległości w 1918 r. Są ta-
kimi m. in.: relacje uczestni-
ków Powstania Wielkopolskie-
go, powstań śląskich, człon-
ków Rad Delegatów Żołnier-
skich, Robotniczych, Chłop-
skich itd.

Historyków — ZMS-owców
interesują szczególnie dane
dotyczące odzyskania niepo-
dległości oraz Powstania Wiek-
łopolskiego. Liczba żyjących
uczestników tych przełomo-
wych wydarzeń zmniejsza się
w szybkim tempie, stąd każda
spisana relacja posiada bez-
cenną wartość.

Szczegółowych informacji w
przypadku wystąpienia trudności
udzieli Zarząd Wydziałowy ZMS
Wydziału Filozoficzno-Histor-
ycznego UAM przez swych przedsta-
wicieli, względnie listownie. Uży-
skane materiały zostaną użyte w
sejście naukowej, poświęconej 50
rocznicy odzyskania niepodleg-
łości i wybuchu Powstania Wiek-
łopolskiego, a po wykorzystaniu
zwrócone zostaną właścicielom.
(ad-o)

PROGRAM III: UKF 66,62 MHz;
17.05 Quodlibet — czyli co kto lu-
bi; 17.30 „Wybraniec” — odc. 22
pow.; 17.40 Aktualności polskiego
big-beatu; 18. Ekspresem przez
świat; 18.05 Krasnoludki są na
świecie — magazyn; 18.45 Tylko
po hiszpańsku; 19. Czytamy pamięć
nik — St. Turski; 19.15 Konc. in-
strumentalne J. S. Bacha — II
konc. skrzypcowy F-dur; 19.35 Pod
szafłową igłą; 20. Coś w tym jest
— rozmowa o filmach; 20.15 Sny i
marzenia Dean Martina; 20.35 Spot-
kanie — niespodzianka; 20.50 Gdzie
jest przebieg?; 21.15 Interpretacje
z pierwszej ręki; 21.30 Muzy na
mansardzie; 21.50 Opera W. A. Mo-
zarta „Così fan tutte”; 22.07 Spie-
wa Czesław Niemien; 22.15 1 odc.
„Zwycięstwa” J. Conrada w wvd.
dźwiękowym; 22.45 Interpretacje
z drugiej ręki; 23. Wiersze o lo-

40 lat pracy kościańskiego pedagoga

Rozmówiany w regionie

Radny Powiatowej Rady Narodowej i sekretarz Komisji
Oświaty i Kultury, zastępca przewodniczącego Powiato-
wego Komitetu Frontu Jedności Narodu, członek Powiato-
wego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, pre-
zes Towarzystwa Miłośników Ziemi Kościańskiej i prze-
wodniczący Oddziału Powiatowego Ligi Ochrony Przyrody.
Zasiada w zarządach powiatowych Towarzystwa Wiedzy
Powszechnej i Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego.

Któż zresztą potrafiłby zli-
czyć wszystkie funkcje, jakie
sprawuje poza swą normalną,
codzienną lecz jakże odpowie-
dzialną pracą nauczyciela.
Mowa o wykładowcy geogra-
fii i historii w Liceum Ogólno-
kształcącym im. Oskara Kol-
berga w Kościanie — Bolesła-
wie Igłowiczu, który w tych
dniach obchodzi jubileusz
40-lecia pracy pedagogicznej
w środowisku kościańskim.

Prof. Igłowicz, niezwykle po-
pularny i lubiany, jest przy-
kładem nauczyciela, który u-
miejętnie i z zapalem, mimo
podeszłego wieku, łączy swe
obowiązki zawodowe z pracą
w społeczeństwie i dla społe-
czeństwa. Jako radny i prele-
gent TWP przemierzył zresztą
kilkakrotnie wzdłuż i wszerz
całą Ziemię Kościańską. Nikt
lepiej od niego nie zna jej lu-
dzi, historii, zmagaj z prus-
kim zaborcą, dziejów za-
mierczych. Regionalizm i
archeologia — oto dwie pasje

odpowiadamy

K. H. z Gr. — Za pobyt dziecka
w domu poprawczym obowiązują
jego rodziców odpłatność. Okreś-
le nie wysokości alimentów, w razie
sporu, należy do sądu. (2488)
„Piłgowiec” — Zasadnicza Szko-
ła Ogrodnicza mieści się w Lesz-
nie, ul. Zaborowska 2. (2709)

Komunikacja przed zimą

By wyeliminować niespodzianki

Złośliwi twierdzą, że naj-
lepiej do zimy jesteśmy
przygotowani przed... zi-
mą, a potem bywa różnie. W
praktyce bowiem mimo naj-
większych nawet wysiłków nie
da się zapewnić stuprocento-
wego bezpieczeństwa na dro-
gach, jeśli sami użytkownicy
o to nie dbają, ograniczając
po prostu szybkość jazdy w
czasie gołoledzi. Na zabezpie-
czenie dróg w czasie zimy wy-
daje się co roku coraz poważ-
niejsze sumy. Ubiegłej zimy
sięgały one w naszym woj-
ewództwie 50 mln. zł. Nato-
miast w całej Polsce wydaje
się na odśnieżanie i walkę z
gołoledzią pół miliarda zło-
tych. Stanowi to 15 procent
wszystkich wydatków na bu-
dowę i utrzymanie dróg.

Wydatków tych, oczywiście
nie da się uniknąć, ale chodzi
o to, aby postawić jakąś roz-
sądną granicę żądaniom użyt-
kowników dróg. Nawet naj-
bogatsze kraje kapitalistyczne
nie stać na posypywanie wszy-
stkich szlaków komunikacyj-
nych w czasie gołoledzi, utrzy-
muje się jedynie w dobrym
stanie autostrady, resztą za
staną opłatą. Użytkownicy mu-
szą wiedzieć, że nie można w
zimie rozwijać szybkości po-
wyższej stu kilometrów na go-
dzinę. Tej sprawy nie docenia
się w tak poważnych przed-
sięwzięciach komunikacyj-
nych, jak np. PKS, gdzie nie
ma wcale zimowego rozkładu
jazdy autobusów. Warunki zi-
mowe uwzględnia jedynie ko-
lejnictwo.

O zastrzeżeniach tych powin-
niśmy pamiętać przy ocenie
stanu przygotowań do zimy
instytucji i przedsiębiorstw
związanych z komunikacją dro-
gową i kolejową. W połowie
listopada br. odbyły się kon-
trole w całym województwie.
Wyniki przedstawiono one-
gdy na posiedzeniu Komisji Ko-
munikacji Prezydium WRN.

Szlaki komunikacyjne podle-
gające opiece Wojewódzkiego
Zarządu Dróg Publicznych zo-
stały podzielone na cztery gru-
py według ważności. Stałe od-
śnieżanie systemem patrolo-
wym obejmuje tej zimy 2655
km dróg publicznych (45 pro-
cent całości). PZDP będzie dys-
ponowało większym niż w u-
biegłym roku sprzętem do od-
śnieżania. Przybyło np. 13 od-
śnieżarek wirnikowych, 35 plu-
gów średnich, 120 zawieszek
do plugów lekkich, 55 plugów
lekkich. Zwiększyła się liczba
pojazdów. Ogółem PZDP dys-
ponuje 211 samochodami cięż-
arowymi. W akcji użyje się
571 plugów i lemieszów do od-
śnieżania. Brakuje, niestety,
samochodów do plugów śred-
nich i ciężkich.

Sporo uwagi przywiązuje się do
tzw. walki biernej ze śnieżycą. Po
sądzonej tej jesieni 30 km żywo-
płotów, ogradzają one drogi na
długości 204 km, z tego na 150 km
zatrzymują śnieg. Tej zimy zabez-
pieczy się jednostronnie plotka-
mi 544 km dróg, dwustronnie 350
km (35 proc. dróg).

Pewne kłopoty mogą wystąpić
w akcji przeciwoślodowej z braku
dostatecznej ilości środków
chemicznych. Przewiduje się sta-
łe posypywanie 2470 km dróg (42
proc.). Sprężet się powiększył do
41 piaskarek mechanicznych, 60 za-
montowanych na samochodach, 12
przyczepnych; zabezpieczono do
tych celów 15 rozsypanych wap-
na. W ubiegłym roku zużyto pra-
wie 19 tys. ton środków chemi-
cznych: soli i chlorku wapnia. Tego
roczne przydziały wyniosły do tej
pory zaledwie 3,5 tys. ton; 8 tys.
ton ma nadejść dopiero w stycz-
niu.

We wszystkich obwodach
dróg państwowych ustanowio-
no stacje meteorologiczne (mi-
krostacje) dla ułatwienia pra-
cy służbie drogowej. W 6 re-
jonach działa 70 radiostacji.

Oto jedno z nich: nauczy-
ciel pracując w środowisku
powinien dokładnie znać po-
stępowe, rewolucyjne trady-
cje miejscowego społeczeń-
stwa, winien na bieżąco stu-
diować pozycje literatury, a
nawet sięgać do źródeł tych
zagadnień. Nie może jednak
zapomnieć o tym, że żyje w
określonym środowisku, wśród
żywych pomników dziejów
własnego regionu. Stąd po-
winią nauczyciela z tere-
nem, z ludźmi wokół niego
żyjącymi, stawiać należałoby
na pierwszym miejscu zainte-
resowań regionalisty.

JERZY ZIELONKA

Z okazji Dnia Nauczyciela

WŁADZOM SZKOLNYM, NAUCZYCIELOM ORAZ
OPIEKUNOM SKO WOJ. POZNANSKIEGO SKŁADA-
MY NAJSERDECZNIEJSZE ŻYCZENIA OSIĄGNIĘĆ
W PRACY ZAWODOWEJ I SZCZĘŚCIA W ŻYCIU
OSOBISTYM.

Dziękujemy również za dotychczasową współpracę
z SOP w krzewieniu wśród młodzieży szkolnej idei
i praktyki oszczędzania.

Centralny Związek Spółdzielni
Oszczędnościowo-Pożyczkowych
Woj. Oddział w Poznaniu

W 3172

PIĄTEK: 9.55 — Zajęcia tech-
niczne kl. VII — „Domowa in-
stalacja elektryczna”; 10.25 — 11.20
— „Wielka wyspa” — polski film
TV z cyklu: „Stawka większa niż
życie”; 11.10 — Dla szkół — Przy-
sposobienie obronne — „Współ-
czesna obrona przed środkami na-
padu powietrznego”; 11.40 — Wy-
kłady Politechniki TV — Mate-
matyka I rok — „Granica funk-
cji” cz. I oraz „Ciężkość funkcji”
cz. I; 11.45 — Dziennik; 16.35 —
Dla dzieci — „Pisze spotkanie”;
17.10 — Telekam; 17.20 — Kronika
Tygodnia; 17.35 — „Nowiny” —
TV Magazyn Postępu Rolniczego;
18.05 — Kronika 50-lecia Kraju
Rad — rok 1926 — film; 18.30 —
„Myśliciel, pedagog, człowiek”
program z cyklu: „Wielcy, znani
i nieznani”; 19 — „Trzy grosze”
— program satyryczny; 19.20 —
Dobranoc i dziennik; 20.05 —
„Czwarta zmiana”; 20.35 — Teatr
TV — Mikołaj Gogol — „Ożenek”;
21.45 — Książki o walce; 22 —
Dziennik; 22.25 — Powtórzenie wy-
kładów Politechniki TV.

CZWARTEK: 9.55-10.25 — Język
polski (kl. V i VI) — „Nasz dzień
powszedni” — pt. „Pod Białą
Górą”; 10.35 — Historia (kl. VI)
— „Kopernik — człowiek polskiego
odrodzenia”; 11.25-12.50 — „Lecą
żurawie” — film fab. prod. radz.;
13.40 — Politechn. TV — Geometria
wykreślna I rok — „Obrotowy i
kłady”; 16.15 — Politechn. TV —
Chemia I rok — „Termochemia”;
16.45 — Dziennik; 16.55 — Dla mło-
dych widzów — „Ekran z brat-
kiem” — w progr: „Szkoła law-
ka”; — „Łoża ekspertów” oraz
film z serii „Ivanhoe”; 18 — „Pa-
norama Lubuska”; 18.15 — „Nad
Odrą i Bałtykiem”; 18.45 — „Prze-
gląd Muzyczny” — prowadzi Lu-
dwik Erhardt; 19.20 — Dobranoc i
dziennik; 20.05 — „Czerwone Za-
glebie” — dok. reportaż historycz-
ny; 20.35 — „Wielka wyspa” polski
film TV z cyklu „Stawka większa
niż życie”; 21.35 — „Refleksje”;
22.05 — Dziennik; 22.30 — Politech-
nika TV.

TV zastrzega prawo zmian w
programie.

Leszczyński oddział WSS
najlepszy w województwie

W minioną sobotę odbyła się w Lesznie zakładowa aka-
demia paździenikowa połączona z uroczystością wręczenia
proporcja przewodniczącego miejscowemu Oddziałowi Wiek-
łopolskiej Spółdzielni Spożywców za zdobycie I miejsca we
współzawodnictwie międzyzakładowym na szczeblu woj-
ewódzkim za I półrocze 1968 r.

Podkomisja Współzawodni-
ctwa Pracy przy Zarządzie
„Społem” w Warszawie za-
kwalifikowała Oddział WSS
w Lesznie do siedmiu naj-
lepiej pracujących spółdzielni
w kraju. W gronie tym o-
prócz Leszna znajdują się Ko-
szalin, Stargard, Racibórz,
Rzeszów, Katowice i Wodzi-
sław Śląski.

Za zdobycie I miejsca Od-
dział WSS w Lesznie otrzy-
mał nagrodę pieniężną. Roz-
dzielono ją wśród wyróżnia-
jących się pracowników i ju-
biatów, którzy w spółdzielni
przepracowali 20 i 15 lat oraz
wśród przewodników czynu
zjazdowego.

Milim akcentem uprzejmości
było wręczenie odznak hono-
rowych nadanych przez Ministra
Handlu Wewnętrznego. Odznak
Zasłużonego Pracownika Handlu
wyróżniono: Kazimierza Najtko-
wskiego, Waldemara Stachowskie-
go, Stanisława Gierę i Helenę
Wnuczek. Odznakę Wzorowego
Sprzedawcy otrzymali: Salomea
Czarnecka, Maria Ciesiońska,
Maria Gościńska, Maria Janiszew-
ska, Anna Wiecka, Eugenia Grze-
sko, Mieczysław Okupniczak i Ka-
zimirz Włodarczyk.

Na sukces leszczyńskiego
Oddziału WSS zasadniczy
wpływ miały pomyślne wy-
niki działalności ekonomicznej.
W okresie I półrocza br. obrót

Liga Obrony Kraju dostarczy-
ła krótkofalówki dla rejonu
Kalisza, Jarocina, Kościana i
Leszna.

Drogi lokalne podzielono na
dwie grupy: ważniejsze ze
względu na komunikację au-
tobusową, dowóz pracowników
i dostawy żywności podlegają
opiece Powiatowych Zarzą-
dów Dróg Lokalnych. Dotyczy-
to 2929 km dróg. Pozostałe
5887 km poleca się opiece gro-
madzkich rad narodowych. Za
bezpieczenie dróg lokalnych
pochłonie tej zimy 2,5 mln. zł
(razem z funduszem gromad-
skim), czyli o prawie pół milio-
na złotych więcej niż ubiegłej
zimy.

Jeden z największych użytkow-
ników dróg Wojewódzkie Przed-
siębiorstwo PKS ma tabor przy-
gotowany do zimy, dokonano prze-
glądów technicznych, zabezpieczo-
no urządzenia ogrzewcze. Trzeba
się liczyć jednak z ewentualnością
awarii, gdyż części do aparatury
ogrzewczej, wielokrotnie regene-
rowane w kraju, są mniej trwałe.
Są też kłopoty z olejem przekład-
niowym — 15 procent taboru z te-
go powodu nie można wykorzy-
stywać do jazdy, brakuje też ogu-
mienia do autobusów i samocho-
dów ciężarowych. Jak zwykle wy-
stępują stałe kłopoty z rezerwo-
wymi kierowcami, brakiem odpow-
iednich noclegowni dla pracow-
ników. Parkingi i załadunek nie są
należyte wyposażone w urządze-
nia ogrzewcze.

Poznańska DOKP kończy
przygotowania do zimy. Od-
dział Zmechanizowany liczący
450 pracowników pośpieszy na
pomoc w razie awarii. Przygo-
towano 17 zastępczych stacji
rozrządowych, rezerwę 47 pa-
rowozów i 3 zastępcze składy
pociągów na stacji Poznań Gł.
Poza kłopotami z wodą na nie-
których stacjach, z pozostałymi
trudnościami uporano się
na czas.

Poczyniła też przygotowania
Dyrekcja Okręgu Poczty i Te-
lekomunikacji, która oprócz
zapewniania sobie tradycyjne-
go transportu przesyłek przy
pomocy kolei, PKS, Krajowej
Komunikacji Samochodowej i
własnych środków, zamierza w
czasie większych zasp śnież-
nych korzystać z wynajmowa-
nych za dodatkową opłatą kon-
nych sani. Chodzi bowiem o to,
aby uniknąć zakłóceń w do-
starczaniu poczty do najodleg-
lejszych nawet wsi.

Ostateczny termin zakoń-
czenia przygotowań do zimy mi-
ja z końcem listopada br. Spo-
ro zauważonych przez komisję
usterek uda się zapewne do te-
go czasu usunąć. Miejmy na-
dzieję, że tym razem zima nas
nie zaskoczy i nie zamrozi tak
ważnego nerwu gospodarki,
jakim jest komunikacja. (emp)

Leszczyński oddział WSS
najlepszy w województwie

W minioną sobotę odbyła się w Lesznie zakładowa aka-
demia paździenikowa połączona z uroczystością wręczenia
proporcja przewodniczącego miejscowemu Oddziałowi Wiek-
łopolskiej Spółdzielni Spożywców za zdobycie I miejsca we
współzawodnictwie międzyzakładowym na szczeblu woj-
ewódzkim za I półrocze 1968 r.

Podkomisja Współzawodni-
ctwa Pracy przy Zarządzie
„Społem” w Warszawie za-
kwalifikowała Oddział WSS
w Lesznie do siedmiu naj-
lepiej pracujących spółdzielni
w kraju. W gronie tym o-
prócz Leszna znajdują się Ko-
szalin, Stargard, Racibórz,
Rzeszów, Katowice i Wodzi-
sław Śląski.

Za zdobycie I miejsca Od-
dział WSS w Lesznie otrzy-
mał nagrodę pieniężną. Roz-
dzielono ją wśród wyróżnia-
jących się pracowników i ju-
biatów, którzy w spółdzielni
przepracowali 20 i 15 lat oraz
wśród przewodników czynu
zjazdowego.

Milim akcentem uprzejmości
było wręczenie odznak hono-
rowych nadanych przez Ministra
Handlu Wewnętrznego. Odznak
Zasłużonego Pracownika Handlu
wyróżniono: Kazimierza Najtko-
wskiego, Waldemara Stachowskie-
go, Stanisława Gierę i Helenę
Wnuczek. Odznakę Wzorowego
Sprzedawcy otrzymali: Salomea
Czarnecka, Maria Ciesiońska,
Maria Gościńska, Maria Janiszew-
ska, Anna Wiecka, Eugenia Grze-
sko, Mieczysław Okupniczak i Ka-
zimirz Włodarczyk.

Na sukces leszczyńskiego
Oddziału WSS zasadniczy
wpływ miały pomyślne wy-
niki działalności ekonomicznej.
W okresie I półrocza br. obrót